

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000
F: +386 1 478 1607
E: gp.gs@gov.si
http://www.vlada.si/

PRESEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

EVA: 2013-1611-0081
Številka: 00712-46/2013/5
Datum: 30. 9. 2013

Prejeto:	30 -09- 2013		
Šifra:	411-02113-1012		
Povezava:			
EPA:	1465-VI	EU:	
Sign. zn.:			
Kratica:			

Vlada Republike Slovenije je na 26. redni seji dne 30. 9. 2013 določila besedilo:

- Predloga zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 164. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 obravnava po nujnem postopku, ker 164. člen Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije določa, da se za obravnavo in sprejem zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije uporabljajo določbe o obravnavi zakona po nujnem postopku.

To je potrebno zato, ker se ta zakon obravnava hkrati s Predlogom državnega proračuna za leti 2014 in 2015, saj omogoča njegovo uveljavitev in posledično izvrševanje, poleg tega pa so vsebinske rešitve med zakonom in proračunom tesno povezane. Zato je zakon potrebno sprejeti hkrati s predlogom proračuna za leti 2014 in 2015 po nujnem postopku

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Uroš Čufer, minister za finance,
- Roman Jakič, minister za obrambo,
- Karl Erjavec, minister za zunanje zadeve,
- dr. Gregor Virant, minister za notranje zadeve,
- dr. Jernej Pikalo, minister za izobraževanje, znanost in šport,
- Tomaž Gantar, minister za zdravje,
- dr. Senko Pličanič, minister za pravosodje,
- dr. Uroš Grilc, minister za kulturo,
- Samo Omerzel, minister za infrastrukturo in prostor,
- mag. Dejan Židan, minister za kmetijstvo in okolje,
- mag. Stanko Stepišnik, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Tina Komel, ministrica brez resorja, pristojna za področje odnosov med Republiko Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah ter med Republiko Slovenijo in Slovenci po svetu,
- Tanja Šarabon, generalna sekretarka Vlade Republike Slovenije,
- državni sekretarji ministrstev in vladnih služb,

- Alojzij Boh, vodja Sektorja za proračun, Ministrstvo za finance,
- Marija Arnuš, podsekretarka, Ministrstvo za finance.

PRILOGA: 1

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

PREDLOG
EVA: 2013-1611-0081
NUJNI POSTOPEK

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Glede na pravno naravo državnega proračuna je uveljavitev zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije nujni in neposredni pogoj za uveljavitev proračuna in s tem za njegovo izvrševanje.

2. Cilji, načela in pogloblitve rešitve predloga zakona

Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje sprejetega proračuna. Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel ali temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v 2. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11-uradno prečiščeno besedilo, 110/11 - ZDIU12 in 14/13 – popr.; v nadaljevanju: ZJF). Tem načelom predlog zakona tudi sledi, prav tako pa sledi tudi ostali ureditvi, kot jo postavlja ZJF. Predlagani zakon vsebuje vse vsebine in druge elemente, ki jih določa ali predvideva ZJF, hkrati pa omejuje posamezne izdatke, ki predstavljajo zajeten del proračuna. V skladu z navedenim določa obseg zadolževanja in dovoljenih poroštev države, ter obseg zadolžitve javnega sektorja na ravni države v posameznem letu. Ureja tudi posebna pooblastila vladi in ministrstvu, pristojnemu za finance, za izvrševanje proračuna za leti 2014 in 2015. V tem okviru so določena različna pooblastila, pomembna predvsem za zadolževanje Vlade v okviru fiskalnega stabilizatorja. Predlagani zakon določa tudi obseg obveznosti, ki jih lahko uporabniki prevzemajo v tekočem letu in ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih, prav tako pa tudi druge vsebine, za katere ZJF in drugi zakoni predvidevajo, da morajo biti urejeni v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna.

Glede na to, da je za izhod iz krize potrebno poleg ukrepov za oživitev gospodarske rasti, nujno sprejemati tudi ukrepe za konsolidacijo javnih financ, tudi predlagani zakon vsebuje ukrepe za zmanjšanje javnofinančnih odhodkov. S tem zakonom se zmanjšujejo izdatki za sofinanciranje investicij občinam in odpravlja valorizacija pokojnin in socialnih transferjev. Prav tako predlagani zakon določa obveznost zmanjševanja zaposlenih v javnem sektorju.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Ta zakon ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Za razliko od sistemskih proračunskih zakonov držav iz EU, ki urejajo podobne vsebine kot ZJF, je ureditev, da se proračun države in zakon o izvrševanju državnega proračuna sprejemata v oblikah dveh različnih pravnih aktov, poznana predvsem v germanskih pravnih sistemih (Avstrija in Nemčija). Tega razlikovanja ne poznajo v anglosaksonskem (Velika Britanija) in skandinavskem (Švedska) pravnem sistemu.

Tako na primer tudi avstrijski in nemški zakon o izvrševanju proračuna urejata obseg zadolževanja države in različna pooblastila vladi in ministru za finance pri izvrševanju proračuna. Proračuni pa vsebujejo tabelarne prikaze razreza proračunskih sredstev po proračunskih uporabnikih.

Švedski parlament sprejme samo proračun, ki po področjih proračunske porabe določa cilje in naloge ter okvirni razrez sredstev, in daje vladi določena pooblastila za spreminjanje proračuna, kar je v našem pravnem sistemu vsebina zakona o izvrševanju proračuna. Podobno kot za Švedsko velja tudi za proračun Velike Britanije.

Francija ima obširen pravni okvir za državni proračun in ustavo, ki izvršni veji oblasti zagotavlja velika pooblastila pri proračunski politiki. Ustava iz leta 1958 vlogo parlamenta pri proračunskih zadevah omejuje na spreminjanje strukture izdatkov. Parlament ne more povišati skupnih izdatkov in tudi ne zmanjšati prihodkov državnega proračuna. Ustava vsebuje tudi nekatera temeljna načela za državni proračun in od leta 1996 dalje tudi za organizacije socialnega zavarovanja.

4. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Z uveljavitvijo tega zakona se bo uveljavil državni proračun za leti 2014 in 2015, s čimer bodo nastale finančne posledice, ki jih prinaša sprejeti proračun.

5. Zagotovitev sredstev za izvajanje predloga zakona v državnem proračunu

Za izvajanje tega zakona so zagotovljena sredstva v državnem proračunu. Predlog zakona ima finančne posledice, ki so skladne predlogom državnih proračunov za leti 2014 in 2015.

6. Druge posledice, ki jih bo imel predlog sprejema zakona

Predlagatelj zakona načrtuje, da bo zakon omogočal učinkovito izvrševanje proračuna.

7. Obrazložitev razloga za obravnavo predloga zakona po nujnem postopku

Predlog zakona se predlaga v sprejem po nujnem postopku, ker 164. člen Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije določa, da se za obravnavo in sprejem zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije uporabljajo določbe o obravnavi zakona po nujnem postopku. To je potrebno zato, ker se ta zakon obravnava hkrati s predlogom državnega proračuna za leti 2014 in 2015, saj omogoča njegovo uveljavitev in posledično izvrševanje, poleg tega pa so vsebinske rešitve med zakonom in proračunom tesno povezane. Zato je zakon potrebno sprejeti hkrati s predlogom proračuna za leti 2014 in 2015 po nujnem postopku.

ZAKON O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2014 IN 2015

1. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se za proračun Republike Slovenije za leto 2014 in za proračun Republike Slovenije za leto 2015 določa njuna sestava, posebnosti njenega izvrševanja, obseg zadolževanja in poroštev države ter javnega sektorja na ravni države, višina povprečnine v skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin, prevzemanje obveznosti, prispevek po zakonu, ki ureja radiotelevizijo, najnujnejši ukrepi za povečanje prihodkov proračuna države oziroma za zniževanje izdatkov proračuna države in proračunov občin ter ureja druga vprašanja, povezana z izvrševanjem proračuna.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo v letih 2014 in 2015, razen če je za posamezni proračun ali posamezni člen tega zakona določeno drugače.

(3) Določbe tega zakona se uporabljajo za neposredne uporabnike proračuna Republike Slovenije, razen če je v posameznih členih tega zakona določeno drugače.

2. člen (pomen uporabljenih pojmov)

(1) Pojmi iz 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 110/11 – ZDIU in 14/13 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZJF) imajo po tem zakonu enak pomen.

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »proračun« pomeni proračun Republike Slovenije, spremembe proračuna Republike Slovenije in rebalans proračuna Republike Slovenije;
2. »veljavni proračun« je sprejeti proračun tekočega leta z vključenimi spremembami nastalimi z izvrševanjem proračuna;
3. »veljavni načrt razvojnih programov« je sprejeti načrt razvojnih programov, ki izkazuje spremembe nastale z izvrševanjem proračuna v tekočem letu in tiste spremembe v prihodnjih letih, ki so nastale zaradi sprememb z izvrševanjem proračuna tekočega leta;
4. »predlagatelji finančnih načrtov« so predlagatelji finančnih načrtov, ki so tako določeni v drugem odstavku 19. člena ZJF, in drugi samostojni neposredni uporabniki, ki so zajeti v navedenem členu ZJF, pa niso navedeni v drugem odstavku 19. člena ZJF;
5. »politike« so področja, na katerih država deluje in predstavljajo zaokrožene celote glavnih programov s skupnimi splošnimi cilji ter na katera so, upoštevaje delovna področja neposrednih uporabnikov, razvrščeni odhodki ter izdatki v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov;
6. »glavni programi« so ožja področja znotraj politike, ki sledijo skupnim specifičnim ciljem;
7. »podprogrami« so podrobneje razdelani glavni programi in predstavljajo zaokroženo celoto vsebinsko komplementarnih dejavnosti, ki prispevajo k doseganju skupnih pričakovanih rezultatov;
8. »projekt« je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, z natančno določeno tehničnotehnološko funkcijo in jasno opredeljenimi cilji. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;

9. »ukrep« je skupek različnih medsebojno usklajenih dejanj, ki predstavljajo določeno programsko zaključeno celoto in ki prispevajo k doseganju skupnih neposrednih učinkov;
10. »skupina projektov« je sestavljena iz več projektov, ki se bodo izvajali v določenem časovnem obdobju z namenom doseganja skupnih neposrednih učinkov;
11. »evidenčni projekt« je načrt financiranja še ne določenih projektov, za katere so znani cilji in namen, vendar v načrt razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP) še niso uvrščeni;
12. »proračunska postavka« (v nadaljnjem besedilu: postavka) je del enega podprograma enega neposrednega proračunskega uporabnika in izkazuje obseg pravic porabe;
13. »proračunska vrstica« je postavka-konto, ki skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna;
14. »pravica porabe« je pravica neposrednega uporabnika, na podlagi katere prevzema obveznosti v breme sredstev na določeni proračunski vrstici;
15. »obveznosti v breme proračunov prihodnjih let« so obveznosti, ki zapadejo v plačilo v breme proračunov prihodnjih let ter so prevzete v skladu z 51. členom ZJF in tem zakonom;
16. »prejeta sredstva za financiranje skupnih evropskih politik« so prihodki, ki jih država prejme iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in druga sredstva iz proračuna EU (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva EU) za skupno kmetijsko politiko, kohezijsko politiko in evropsko teritorialno politiko ter izvajanje drugih politik (v nadaljnjem besedilu: skupne evropske politike);
17. »postavke namenskih sredstev EU« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov skupnih evropskih politik;
18. »predpristopne pomoči« so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za programe, do katerih je bila upravičena kot kandidatka za vstop v EU;
19. »postavke predpristopnih pomoči« so postavke, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov iz predpristopnih pomoči;
20. »popristopne pomoči« so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU in od drugih donatorjev EU na podlagi mednarodnih pogodb;
21. »postavke popristopnih pomoči« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov popristopnih pomoči;
22. »sredstva za preneseno izvrševanje nalog« so prihodki iz proračuna EU, ki jih Republika Slovenija prejme za izvajanje nalog v interesu EU;
23. »postavke za preneseno izvrševanje nalog« so postavke na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov, ki jih izvaja Republika Slovenija po nalogu in v interesu EU;
24. »namenska sredstva finančnih mehanizmov« so prihodek, ki ga država prejme na podlagi sklenjene pogodbe med Republiko Slovenijo in državo, ki je donator in ni članica EU, za namen kot ga ta določi;
25. »postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov na podlagi sklenjenih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU;
26. »plačni konti« so konti iz podskupine kontov 400 – Plače in drugi izdatki zaposlenim ter 401 – Prispevki delodajalcev za socialno varnost;
27. »organ upravljanja« je neposredni uporabnik, ki je pristojen za opravljanje nalog upravljanja in izvajanja programov, sofinanciranih s sredstvi iz proračuna EU na področju kohezijske politike;
28. »postavke slovenske udeležbe« so tiste, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje programov skupnih evropskih politik, sofinanciranje programov predpristopnih in popristopnih pomoči, sredstev finančnih mehanizmov ter sofinanciranje programov donacij;
29. »TARGET« je sistem za medbančni prenos sredstev v eurih v EU. Sistem prispeva k združenju in stabilnosti euro finančnih trgov. Slovenske kreditne institucije pri poslovanju preko sistema TARGET upoštevajo urnik delovanja sistema TARGET;

30. »postavke presežnih pravic porabe« so postavke na katerih se, do izpolnitve odložnega pogoja nadomestitve projekta oziroma najdlje do konca finančne perspektive 2007-2013, zagotavljajo presežne pravice porabe;

31. »obratna sredstva« so zaloge materiala, nedokončane proizvodnje, proizvodov in trgovskega blaga ter stroški dela;

32. »investicija« je vsak izdatek finančnih sredstev za nabavo zemljišča, zgradbe, proizvodne opreme ter ostalih opredmetenih osnovnih sredstev.

2. SESTAVA PRORAČUNA

3. člen (sestava proračuna)

(1) V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta. V bilanci prihodkov in odhodkov se, poleg navedenih v 11. členu ZJF, izkazujejo tudi prihodki, ki obsegajo namenska sredstva EU, in odhodki, ki obsegajo plačila sredstev v proračun EU.

(2) V posebnem delu proračuna so finančni načrti neposrednih uporabnikov prikazani po politikah, glavnih programih in podprogramih.

(3) V NRP se prikazujejo načrtovani izdatki po skupinah projektov, projektih in ukrepih ter virih financiranja po posameznih letih za celovito izvedbo projektov oziroma ukrepov.

4. člen (spremembe institucionalne strukture proračuna)

Nov državni organ, ki se ustanovi po sprejetju proračuna, se lahko vključi v proračun kot neposredni uporabnik šele z novim proračunom ali rebalansom proračuna. Do takrat se delovanje novoustanovljenega državnega organa financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev.

3. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

3.1. Splošno

5. člen (izvrševanje proračuna)

(1) V tekočem letu se izvršuje proračun tekočega leta.

(2) Proračun se izvršuje skladno z določbami ZJF, tega zakona in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njuni podlagi.

(3) Proračun se izvršuje na ravni proračunske vrstice.

(4) Veljavni NRP tekočega leta mora biti za tekoče leto usklajen z veljavnim proračunom, razen kadar ta zakon določa drugače.

(5) Ob neuskklajenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance, omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

6. člen
(status določenih prihodkov proračuna)

(1) Prilivi namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov se štejejo kot prihodki proračuna šele, ko se nakažejo na podračun izvrševanja proračuna. Do prenosa se obravnavajo kot sredstva Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: EK) oziroma kot sredstva financerja finančnih mehanizmov in izkazujejo kot obveznosti do EK oziroma kot obveznosti do financerja finančnih mehanizmov.

(2) Obresti od namenskih sredstev EU so prihodek proračuna. Do prenosa obresti na podračun izvrševanja proračuna se obresti štejejo kot sredstva EK in izkazujejo kot obveznosti do sredstev EK.

(3) Obresti od namenskih sredstev finančnih mehanizmov so prihodek proračuna, razen če financer določi drugače.

7. člen
(status presežnih pravic porabe)

(1) Presežne pravice porabe se zagotavljajo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika z namenom zagotovitve učinkovitejšega črpanja evropskih sredstev na področju kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013 na način, da se pripravi dodatne projekte, ki bodo nadomestili tiste projekte, za katere so bile že prevzete obveznosti in se ugotavlja, da projekta ne bo mogoče zaključiti do roka določenega za dokončanje projekta.

(2) V breme presežnih pravic porabe ni dopustno prevzemanje obveznosti brez odložnega pogoja, s katerim se prevzem obveznosti odloži do sprostitev pravic porabe zagotovljenih na področju kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013.

(3) Vlada lahko v primerih, če upravičenec do sredstev strukturne in kohezijske politike zamuja z dinamiko črpanja sredstev strukturne in kohezijske politike za več kot eno leto in pod pogoji, da vlada razpolaga s projektom izbranim skladno z evropskimi predpisi, za katerega je že izveden postopek javnega naročanja in je na tej podlagi mogoče takoj skleniti pogodbo z izvajalcem ter ob predpostavki, da obstaja velika verjetnost, da bo tako pripravljen projekt dokončan do roka, ki še omogoča črpanje sredstev v okviru finančne perspektive 2007-2013, izvršljivo odločbo o sofinanciranju projekta razveljavi v skladu s postopkom, ki je določen za izredno razveljavitev odločbe.

8. člen
(status poslovnih dogodkov iz naslova zavarovanja kreditnega tveganja)

Prejemki oziroma izdatki nastali z zavarovanjem kreditnega tveganja v povezavi z državnim dolgom se evidentirajo kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin.

9. člen
(povračila stroškov za udeležbo na sestankih Sveta EU
in za udeležbo v misijah Združenih narodov)

(1) Sredstva povračil, namenjenih kritju stroškov predsedstva in delegacij za zasedanja Evropskega sveta in Sveta EU, ter sestanke, organizirane v okviru Evropskega sveta in Sveta EU ter stroškov udeležbe v misijah Združenih narodov (v nadaljnjem besedilu: povračila stroškov), se do prenosa na podračun izvrševanja proračuna izkazujejo kot obveznosti do Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov. Kot stroški se štejejo stroški, ki jih kot take priznava Generalni sekretariat Sveta EU oziroma Združeni narodi.

(2) Povračila stroškov se prenašajo na podračun izvrševanja proračuna v obsegu že plačanih stroškov in upravičeno izkazanih v listini o uporabi sredstev v zvezi s plačilom stroškov oziroma Memorandumu o soglasju.

(3) Uporabniki proračuna so v tekočem letu upravičeni do povračila stroškov največ do obsega sredstev, ki ga je država prejela za ta namen od Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov.

(4) Povračila stroškov uporabnikom proračuna za preteklo leto niso dovoljena.

(5) Obresti od sredstev povračil stroškov so prihodek proračuna.

(6) Podrobnejša navodila o povračilih stroškov izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance.

10. člen
(odpiranje postavk in zagotavljanje pravic porabe na njih)

Za izvajanje projektov, ki se financirajo iz predpristopnih pomoči, popristopnih pomoči, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in namenskih sredstev EU lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrstva, pristojnega za finance, med letom odpre postavke. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami pravic porabe oziroma iz naslova večjih prihodkov proračuna od načrtovanih.

11. člen
(ukrepi za uravnoteženje proračuna v letih 2014 in 2015)

(1) Če vlada, na podlagi vplačanih prejemkov proračuna med tekočim letom oceni, da bodo prihodki za manj kot 3 % nižji glede na načrtovane ali če bodo izdatki za manj kot 3 % višji od načrtovanih v sprejetih proračunih za leti 2014 in 2015, mora poleg ukrepov za uravnoteženje proračuna iz 40. člena ZJF, uporabiti ukrep proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe, razen pravic porabe za izvajanje skupnih evropskih politik in namenskih prejemkov proračuna.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek in ne glede na 44. člen ZJF in 14. člen tega zakona, se za izvedbo ukrepov proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe, za pokrivanje vseh izdatkov proračuna, lahko porabijo namenska sredstva iz 3. do 12. točke ter iz 14. in 16. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona, za katera se ocenjuje, da v tekočem letu ne bodo porabljena za načrtovane namene.

(3) Ukrepi zmanjšanja pravic porabe se pri vseh neposrednih uporabnikih določijo v enakem odstotku, vlada pa določi na katere pravice porabe se z ukrepom poseže. Ukrepi se lahko nanašajo na pravice porabe iz katerih se financirajo en ali več od naslednjih namenov: izdatki za blago in storitve, subvencije, transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam, drugi tekoči domači transferi, tekoči transferi v tujino oziroma investicijski odhodki ter investicijski transferi.

12. člen (povečanje odhodkov in izdatkov proračuna)

(1) Obveznosti na:

1. politiki 21 – Pokojninsko varstvo;
2. politiki 22 – Servisiranje javnega dolga;
3. politiki 24 – Plačila v EU;
4. kontih iz katerih se financirajo enkratni učinki ukrepov za racionalizacijo stroškov dela neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna;
5. postavkah namenskih sredstev EU;
6. postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov;
7. postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč,

ki presegajo pravice porabe, zagotovljene na teh postavkah v proračunu, se na podlagi odločitve vlade plačujejo tudi nad to višino.

(2) Sredstva za pokrivanje obveznosti iz prejšnjega odstavka se zagotovijo:

1. iz večjih prihodkov proračuna od načrtovanih oziroma
2. z dodatnim zadolževanjem države, če gre za primere iz 1., 2., 3. ali 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Za znesek povečane realizacije odhodkov proračuna iz prejšnjega odstavka se poveča finančni načrt pristojnega neposrednega uporabnika in skupni obseg odhodkov proračuna, v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka pa tudi s proračunom določen proračunski primanjkljaj.

(4) Šteje se, da so enkratni učinki ukrepov za racionalizacijo stroškov dela iz 4. točke prvega odstavka tega člena stroški odpravnin, stroški dela v času trajanja odpovednega roka in nadomestilo za brezposelnost v prvih treh mesecih po prekinitvi delovnega razmerja, zaradi odpuščanja zaposlenih iz poslovnih razlogov.

13. člen (zaključek leta)

Zaradi tehnične izvršitve proračuna lahko proračun kot blagajna javnega financiranja in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta.

3.2. Namenski prejemki in izdatki proračuna

14. člen (namenski prihodki proračuna)

(1) Namenski prihodki proračuna za leti 2014 in 2015 so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena in prvega odstavka 80. člena ZJF, tudi:

1. predpristopne pomoči, popristopne pomoči in sredstva za preneseno izvrševanje nalog, ki se uporabijo za namene, dogovorjene med vlado in EK, in na način, določen s predpisom ministra, pristojnega za finance;
2. prihodki obresti na sredstva predpristopnih pomoči in popristopnih pomoči se uporabijo za namen in na način, kot ga določi donator in v skladu s predpisom ministra, pristojnega za finance;
3. prihodki od obremenitve s stavbno ali služnostno pravico stvarnega premoženja države se uporabijo za nakup, graditev, obnovo, investicijsko in tekoče vzdrževanje nepremičnin v lasti države;
4. prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 in 83/12), ki se po merilih, ki jih določi vlada, uporabijo za namene iz navedenega zakona;
5. prihodki posebnega prispevka iz 6. člena Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo), ki se v skladu z vladnimi programi uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
6. prihodki vplačanih tiskovin, ki jih stranke v upravnem postopku vplačajo pri upravnih enotah ter ministrstvih, pristojnih za notranje oziroma za zunanje zadeve, in ki jih upravne enote in ministrstvo, pristojno za notranje oziroma za zunanje zadeve, uporabijo za plačilo obveznosti dobaviteljem zaračunljivih tiskovin;
7. prihodki, ki jih lastniki oziroma uporabniki kmetijskih zemljišč po 95. členu Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo in 58/12; v nadaljnjem besedilu: ZKZ) vplačujejo v proračun Republike Slovenije in ki se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
8. prihodki po 3.h členu ZKZ se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
9. prihodki po 162. členu Zakonu o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08 in 57/12), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
10. prihodki po Zakonu o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami (Uradni list RS, št. 41/09), ki se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
11. prihodki letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in prihodki koncesijske dajatve Luke Koper, d.d., ki pripadajo proračunu Republike Slovenije, ki se uporabijo za izvedbo investicij in vzdrževanj v javno prometno infrastrukturo;
12. prihodki po 15.d členu Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo in 56/13), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

13. prihodki po prvem odstavku 142. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12 in 52/13 – odl. US), ki se uporabijo za namene, določene v zakonu;

14. prihodki obveznega prispevka za promocijo iz 9. člena Zakona o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov (Uradni list RS, št. 26/11 in 57/12), ki se v višini 50 % prihodkov uporabijo za namene določene v navedenem zakonu;

15. polovica prihodkov, ustvarjenih s prodajo emisijskih kuponov na javni dražbi skladno z 126.d členom Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09 – ZPNačrt-A, 108/09, 48/12 in 57/12), ki se uporabijo za namene, določene v 126.e členu navedenega zakona.

(2) Ne glede na 44. člen ZJF se namenska sredstva iz 3. do 12. točke ter iz 14. in 16. točke prejšnjega odstavka, ki niso bila porabljena v letu 2013 in 2014, prenesejo v proračun za leto 2014 in 2015 do višine 2/12 v preteklem letu natečenih prihodkov.

(3) Ne glede na 44. člen ZJF in prejšnji odstavek lahko vlada v primeru, če bi zaradi neprenosa namenskih sredstev v tekoče leto nastala gospodarska škoda, najkasneje do 31. marca tekočega leta, na predlog ministrstva, pristojnega za finance, določi, da se posamezna namenska sredstva prenesejo v tekoče leto nad 2/12 v preteklem letu natečenih in neporabljenih prihodkov, če to omogočajo javnofinančne razmere.

(4) Natečeni prihodki iz drugega odstavka tega člena so prilivi preteklega leta na posamezni namenski postavki.

15. člen (namenski prejemki proračuna)

Namenski prejemki v računu finančnih terjatev in naložb so skladno s 1. točko drugega odstavka 74. člena ZJF:

1. glavnice vrnjenih posojil, danih za sanacijo podjetij in gospodarstva na podlagi 7. člena Zakona o uporabi sredstev pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 45/95, 34/96, 60/99 – ZSRR, 22/00 – ZJS, 67/01 in 47/02; v nadaljnjem besedilu: ZUKLPP). Ti prejemki se v letih 2014 in 2015, do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, ki je pristojno za sanacijo zadevnih podjetij in gospodarstva, v sprejetem proračunu uporabijo za izdatke za enak namen kot prvotno;

2. kupnine od prodaje kapitalskih naložb, ki se v proračun za leto 2014 in za leto 2015 vplačajo na podlagi ZUKLPP, in se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu.

3.3. Prerazporejanje pravic porabe

16. člen (osnova za prerazporejanje pravic porabe)

(1) Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja.

(2) Obseg izvedenih prerazporeditev pravic porabe se računa po neto načelu, ki je sešteta razlika med prerazporeditvami na in z njih.

17. člen (prerazporeditve pravic porabe, o katerih)

odločajo neposredni uporabniki)

(1) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma.

(2) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 10 % podprograma tega neposrednega uporabnika, in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 5 % glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 % sprejetega proračuna na plačnih kontih s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

18. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča predlagatelj finančnih načrtov)

(1) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe znotraj istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(2) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah med podprogrami v okviru glavnega programa brez omejitev in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 5 % glavnega programa tega predlagatelja v sprejetem proračunu, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena predlagatelj finančnega načrta ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov iz njegove pristojnosti, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko predlagatelj finančnega načrta, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti, odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 % sprejetega proračuna na plačnih kontih s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

19. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča organ upravljanja)

(1) O prerazporeditvah med postavkami slovenske udeležbe in med postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog predlagatelja finančnega načrta brez omejitev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, organ upravljanja odloča le o prerazporeditvah pravic porabe med in s plačnih kontov različnih proračunskih uporabnikov – postavk tehnične pomoči kohezijske politike 2007 - 2013.

(3) Če neposredni uporabnik ne porablja sredstev za izvajanje kohezijske politike skladno z načrtovano dinamiko oziroma pri izvajanju ne dosega zastavljenih in dogovorjenih ciljev, lahko organ upravljanja predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe namenskih sredstev EU in pripadajočih pravic porabe slovenske udeležbe.

20. člen

(prerazporeditve, o katerih odloča ministrstvo, pristojno za finance)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, lahko samostojno in brez omejitev po 17. in 18. členu tega zakona izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga.

(2) Na predlog predlagatelja finančnega načrta, ki znotraj istega podprograma zagotavlja pravice porabe drugemu predlagatelju finančnega načrta, o prerazporeditvi pravic porabe odloča ministrstvo, pristojno za finance.

(3) Na predlog predlagatelja finančnega načrta, za namene iz 21. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 94/10 – ZIU, 36/11 in 40/12 - ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZFO-1) o prerazporeditvah pravic porabe, o katerih v skladu z veljavnimi predpisi ne sme odločati neposredni uporabnik oziroma predlagatelj finančnega načrta, odloča ministrstvo, pristojno za finance, brez omejitev.

(4) Če nastanejo stroški zadolževanja, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil ministrstva, pristojnega za finance, o spremembi likvidnostnega načrta, izvaja ministrstvo, pristojno za finance, prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri ministrstvu, pristojnem za finance. Prerazporeditev se v višini celotnih stroškov izvede v breme pravic porabe za blago in storitve pri pristojnem neposrednem uporabniku in v dogovoru z njim. Prerazporeditev se izvede v skladu s predpisom ministra, pristojnega za finance, ki podrobneje uredi izvajanje tega člena.

21. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča vlada)

(1) Vlada lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe ne glede na omejitve iz 17. in 18. člena tega zakona med:

1. podprogrami v okviru glavnega programa različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 20 % podprograma v sprejetem proračunu;

2. glavnimi programi posameznega ali različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 % glavnega programa v sprejetem proračunu;
3. politikami, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posamezne politike ne sme presegati 5 % politike v sprejetem proračunu.

(2) Vlada lahko odloča ne glede na omejitve iz 17., 18. in 19. člena tega zakona in prejšnjega odstavka o prerazporeditvah pravic porabe:

1. na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih;
2. na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami;
3. na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov in med temi postavkami;
4. na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva pri ministrstvu, pristojnem za finance, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 42. členu ZJF;
5. na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije pri ministrstvu, pristojnem za finance; in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 48. členu ZJF;
6. na postavke v politiki 21 – Pokojninsko varstvo;
7. na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga;
8. na postavke v politiki 24 – Plačilo v EU;
9. na postavke v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, med njimi in z njih;
10. med, na in s plačnih kontov neposrednih uporabnikov proračuna;
11. s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, ko se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plače;
12. z integralnih postavk za materialne stroške in z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto;
13. na postavke glavnega programa 0401 E - upravljanje in informacijska infrastruktura.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena vlada odloča o prerazporeditvah pravic porabe iz prejšnjega odstavka samo na način, kot je določen v prejšnjem odstavku.

(4) Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki je pripravljen na predlog predlagatelja finančnega načrta.

(5) Če gre za prerazporeditev na postavke za kohezijsko politiko in s teh postavk po 1. in 2. točki drugega odstavka tega člena, pripravi predlog za prerazporeditev organ upravljanja v skladu s predpisi, ki urejajo postopke za izvajanje kohezijske politike in v sodelovanju s predlagateljem finančnega načrta ter ga predloži ministrstvu, pristojnemu za finance, ta pa vladi.

(6) Kadar neposredni uporabnik izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov, a ne zagotovi črpanja namenskih sredstev EU oziroma namenskih sredstev finančnih mehanizmov zaradi neupravičene porabe sredstev, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za finance, in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih EU oziroma v namenskih sredstvih finančnih mehanizmov. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namenska sredstva EU ali na namenska sredstva finančnih mehanizmov. Ob neuskkljenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance, omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

3.4. Prezemanje obveznosti in roki plačil v breme proračuna

22. člen

(pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov ter drugih predpisov)

Pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov ter drugih predpisov, v katerih je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, se zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom.

23. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

(1) Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe, ki so vključeni v veljavni NRP, odda javno naročilo za celotno vrednost projekta oziroma ukrepa, če so zanj načrtovane pravice porabe v sprejetih proračunih.

(2) Neposredni uporabnik lahko v letu 2014 prevzame obveznosti za namene, za katere so zagotovljena sredstva v letu 2015 in ki zapadejo v plačilo v letu 2015, v višini 80 % obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2015. V letu 2014 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2016, do višine 60 % obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2015 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika.

(3) Neposredni uporabnik lahko v letu 2015 prevzame obveznosti za namene, za katere so načrtovane pravice porabe v letu 2015 in ki zapadejo v plačilo v letu 2016, v višini 60 % obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2015. V letu 2015 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2017, do višine 40 % obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2015 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika.

(4) Neposredni uporabnik, v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, prevzema obveznosti v prihodnjih letih samo, če ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za:

1. pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov;

2. pogodbe za nabavo blaga in storitev, ki so potrebni za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah (tiskovine in drugi javni dokumenti);

3. pogodbe, ki se financirajo iz predpristopnih pomoči, popristopnih pomoči, namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev drugih donatorjev ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe.

(6) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena prevzemanje obveznosti v letih 2011 do 2015 za temeljne razvojne programe Slovenske vojske ureja poseben zakon.

(7) O prevzemanju obveznosti po pogodbah o zakupu ali najemu, ki jih sklepajo neposredni uporabniki državnega proračuna in pri katerih lastninska pravica preide ali lahko preide z najemodajalca na najemnika, odloča vlada. Neposredni uporabniki občinskih proračunov morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za finance.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek o prevzemanju obveznosti zaradi sprememb določb pogodbe o zakupu ali najemu, ki nimajo finančnih posledic, ali sprememb, ki so posledice tečajnih razlik, odloča neposredni uporabnik.

24. člen (spremljanje in spremembe NRP)

(1) Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov in ukrepov in je v celoti odgovoren za njihovo izvedbo.

(2) Spremembe veljavnega NRP so uvrstitev projektov oziroma ukrepov v NRP in druge spremembe projektov oziroma ukrepov.

(3) Neposredni uporabnik mora v 30 dneh po uveljavitvi proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

(4) Po preteku roka iz prejšnjega odstavka, o spremembi vrednosti veljavnih ukrepov in o spremembi vrednosti projektov do 20 % izhodiščne vrednosti, odloča neposredni uporabnik.

(5) Vlada odloča o uvrstitvi projektov oziroma ukrepov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 % izhodiščne vrednosti.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek vlada ne odloča o:

- spremembi vrednosti projektov nad 20 %, kadar veljavna vrednost in vrednost po predvideni spremembi posameznega projekta ne presega 100.000 eurov;
- uvrstitvi posameznega projekta oziroma ukrepa, katerega zaključek financiranja se zaradi še ne zapadlih obveznosti iz predhodnega leta prestavi v tekoče proračunsko leto.

(7) Projekti oziroma ukrepi iz druge alineje prejšnjega odstavka morajo biti uvrščeni v veljavni NRP v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na peti odstavek tega člena odloča o uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 % izhodiščne vrednosti na področju kohezijske politike, ki

izhajajo iz evidenčnih projektov, organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom, pristojnim za finance.

(9) Ne glede na četrti odstavek tega člena odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 % izhodiščne vrednosti organ upravljanja.

(10) Ne glede na peti in osmi odstavek tega člena o uvrstitvi projektov kohezijske politike iz naslova dodatnih pravic porabe v finančni perspektivi 2007 – 2013 v NRP na predlog neposrednega uporabnika proračuna in na podlagi soglasja organa upravljanja, odloča vlada.

(11) Iz evidenčnih projektov se v veljavni NRP uvrstijo novi projekti na podlagi javnega razpisa za zbiranje predlogov projektov ali operativnega ali drugega programa za področje, ki ga je potrdila vlada. V breme evidenčnih projektov ni dovoljeno prevzemati obveznosti.

(12) Za sofinanciranje občinskih projektov in ukrepov iz državnega proračuna v naslednjih letih morajo ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

(13) Spremembe proračunskih virov v veljavnem NRP za prihodnja leta se lahko usklajujejo znotraj podprograma sprejetega NRP za posamezno leto.

25. člen

(plačilni roki v breme državnega in občinskih proračunov)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov so plačilni roki neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisani s tem zakonom. Za plačilo vseh obveznosti je plačilni rok za neposredne uporabnike 30. dan, za posredne uporabnike pa največ 30 dni.

(2) Plačilni rok začne teči naslednji dan po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Plačilni rok za izplačila, o katerih se odloča v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in če drug zakon določa, da se nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku v celoti ugodeno, začne teči naslednji dan po poteku roka, ki je z zakonom določen za sprejem odločitve v upravnem postopku. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ko je po zakonu dela prost dan oziroma v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delavnik oziroma naslednji plačilni dan v sistemu TARGET.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so plačilni roki lahko krajši za plačila:

1. plač, drugih osebnih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih pri neposrednih in posrednih uporabnikih;
2. pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav;
3. pogodb v breme postavk namenskih sredstev EU in postavk slovenske udeležbe;
4. s postavk predpristopnih in popristopnih pomoči ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe pri skupnem financiranju, razen če EK določi drugače;
5. s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in pripadajočih postavk slovenske udeležbe pri transferih;
6. tekočih transferov, razen tekočih transferov v tujino;
7. obveznosti iz naslova povračil sredstev med neposrednimi uporabniki;
8. obveznosti diplomatskih predstavništev in konzulatov Republike Slovenije v tujini, če je takšna poslovna praksa sprejemne države;
9. zbirnega računa Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d., ki ga ta izstavi za plačilo obračunanega nadomestila bankam;

10. povezana s servisiranjem javnega dolga, vključno z likvidnostnim zadolževanjem.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko določi krajši plačilni rok tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno za zagotovitev gospodarnega in učinkovitega razpolaganja s proračunskimi sredstvi, da se tako prepreči gospodarska škoda, ki bi nastala, če se plačilo ne bi izvršilo v krajših rokih.

(5) Plačilo investicijskih transferov občinam in posrednim proračunskim uporabnikom se izvrši en dan pred dnevom plačila občine ali posrednega proračunskega uporabnika izvajalcu, če občina ali posredni proračunski uporabnik predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. Če je nesporen le posamezni del predložene dokumentacije, se izplačilo izvrši v nespornem delu, razlika pa po prejemu popolne dokumentacije.

(6) Pri izplačilu drugih stroškov dela (podjemne pogodbe, avtorske pogodbe in druga obdavčljiva izplačila) je plačilni rok od 20 do največ 45 dni.

(7) Določbe tega člena, razen petega odstavka, veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov, razen se če občina v pogodbi dogovori za krajše plačilne roke, ker doseže nižjo pogodbeno ceno.

(8) Ne glede na določbe tega člena, je lahko z mednarodno pogodbo oziroma mednarodnim nepogodbenim aktom dogovorjen plačilni rok do 90 dni.

26. člen
(predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;
2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe do višine 30 % vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni ali javni zavod ali ustanova;
3. do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu;
4. za plačilo:
 - pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (npr. šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
 - pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
 - akontacij stroškov za službena potovanja;
 - varščine na javni dražbi;
5. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če EK zahtevek za plačilo sredstev zavrne ali če EK izstavi zahtevek za vračilo.

(3) Če prejemnik sredstev iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(4) Ne glede na 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena predplačila nad 100.000 eurov ni dovoljeno dogovoriti brez soglasja ministra, pristojnega za finance.

(5) Določbi 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena veljata tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

27. člen (pogoji za izdajo soglasja)

(1) Minister, pristojen za finance, izda soglasje iz četrtega odstavka 26. člena tega zakona, če:

1. ima neposredni uporabnik v veljavnem proračunu zagotovljene pravice porabe za ta namen;
2. je prejemnik predplačila izkazoval pozitivno poslovanje v preteklem letu;
3. ima prejemnik sredstev poravnane davčne obveznosti;
4. je bil prejemnik sredstev v preteklih treh mesecih solventen.

(2) Listine, s katerimi se izkaže izpolnjevanje pogojev, in način predložitve listin za namene iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za finance.

28. člen (investicije in investicijsko vzdrževanje stvarnega premoženja)

(1) Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to zajeto v načrtu pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja skladno z 11. in 12. členom Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12 in 47/13 - ZDU-1G) in v NRP. Načrt pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja mora biti usklajen z NRP.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko neposredni uporabnik nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je ta izdatek nujen za nepredvidena popravila, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja.

(3) Skupni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letih 2014 in 2015 lahko uporabi skladno s prejšnjim odstavkom, ne sme presežati 300 eurov na zaposlenega pri neposrednem uporabniku na dan 31. decembra predhodnega leta.

3.5. Druge posebnosti izvrševanja proračuna

29. člen (plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb in poravnav)

(1) Obveznosti na podlagi pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav se plačujejo v breme sredstev neposrednega ali posrednega uporabnika, v katerega pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave ali v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe. Če je med izvajanjem proračuna izdana sodna ali upravna odločba oziroma sklenjena poravnava, ki nalaga plačilo obveznosti, za katere v proračunu niso zagotovljene pravice porabe, se za plačilo teh obveznosti lahko odpre nova proračunska vrstica, na katero se v skladu s predpisanimi postopki prerazporedijo pravice porabe neposrednega uporabnika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se obveznosti za pravnomočno priznano škodo, ki je nastala zaradi nepravilne ali nezakonite sodne odločbe, plačujejo v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe.

30. člen (financiranje ustanov)

(1) Neposredni proračunski uporabnik lahko z ustanovo, katere ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: ustanova), na podlagi sprejetega programa dela, sklene neposredno pogodbo o financiranju oziroma sofinanciranju delovanja in programa dela ustanove, če je ustanova ustanovljena za opravljanje storitev splošnega pomena na področju mednarodnega sodelovanja.

(2) Ustanovi se sredstva iz proračuna zagotavljajo trimesečno, z napovedjo denarnega toka in na podlagi trimesečnih načrtov za izvrševanje finančnega načrta ustanove.

(3) Trimesečni načrt za izvrševanje finančnega načrta ustanove je pregled načrtovanih izdatkov za posamezno četrtletje ali drug dokument, ki je enakovredna podlaga za izplačilo načrtovanih izdatkov ob istočasnem poročanju o posameznih plačanih obveznostih v zadnjem četrtletju.

(4) Ustanova mora napoved denarnega toka, najkasneje do 15. dneva v tekočem mesecu za tekoči mesec in prihodnja dva meseca, posredovati pristojnemu neposrednemu uporabniku proračuna skupaj s seznamom plačanih obveznosti po ekonomskih namenih v preteklih treh mesecih iz naslova opravljanja javne službe.

(5) Če plačane obveznosti v preteklih treh mesecih po seznamu iz prejšnjega odstavka niso izkazane v višini sredstev, ki jih je ustanova prejela, se razlika poročana pri nakazilu sredstev ustanovi za naslednje tri mesece.

(6) Skrbnik pogodbe mora vsaj enkrat letno preveriti namensko porabo sredstev po seznamu iz četrtega odstavka tega člena z izvirnimi listinami.

31. člen (obveščanje računovodske službe)

Neposredni uporabniki proračuna morajo vsako obvestilo o spremembi upnika ali osebe, kateri je treba izpolniti obveznost, nemudoma posredovati pristojni računovodski službi, skupaj z ustrežno knjigovodsko dokumentacijo.

32. člen

(ureditev porabe sredstev skupnih evropskih politik
v Republiki Sloveniji)

Vlada lahko izda uredbe, s katerimi podrobno uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

33. člen

(vračila namenskih sredstev EU in namenskih
sredstev finančnih mehanizmov)

(1) Neposredni proračunski uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU ali namenska sredstva finančnih mehanizmov, mora za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih prejetih namenskih sredstev iz EU ali namenskih sredstev finančnih mehanizmov zagotoviti pravice porabe v okviru svojega finančnega načrta in takoj pristopiti k izterjavi teh sredstev od prejemnika sredstev.

(2) Na zahtevo pristojnega organa, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU, izvede vračilo na podračun v okviru enotnega zakladniškega računa države. Na zahtevo pristojnega organa EU izvede vračilo s podračuna enotnega zakladniškega računa države na račun EU, pristojni organ, določen skladno s predpisi EU.

(3) Na zahtevo pristojnega organa za potrjevanje, določenega v sporazumu za izvajanje finančnega mehanizma, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva finančnega mehanizma, izvede vračilo na podračun v okviru enotnega zakladniškega računa države. Na zahtevo financerja izvede vračilo s podračuna enotnega zakladniškega računa države organ za potrjevanje.

3.6. Proračunski skladi

34. člen

(proračunski skladi)

(1) Proračunski skladi v letih 2014 in 2015 so:

1. podračun proračunske rezerve, ustanovljen na podlagi ZJF;
2. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona o investicijah v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenije za obdobje 1994–2015 (Uradni list RS, št. 19/94, 28/00, 111/01, 76/08 in 59/11);
3. podračun, ustanovljen po Zakonu o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov (Uradni list RS, št. 24/07 – uradno prečiščeno besedilo) in
4. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 - ZPIZ-2, 104/12 - ZIPRS1314, 105/12, 25/13 - odl.US, 46/13 - ZIPRS1314-A, 47/13 - ZOPRZUJF, 56/13 - ZŠtip-1, 63/13 - ZOsn-I in 63/13 - ZJAKRS-A; v nadaljnjem besedilu: ZUJF).

(2) Ne glede na prvi odstavek 129. člena ZUJF se sredstva proračunskega sklada iz 4. točke prejšnjega odstavka uporabljajo za vse štipendije, ki se podeljujejo na podlagi Zakona o štipendiranju (Uradni list Republike Slovenije, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS,

40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 56/13 - ZŠtip-1) in štipendije, ki jih podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

35. člen

(odpis dolgov do Republike Slovenije po ZJF)

(1) Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, je dovoljeno odpisati dolgove, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije, in sicer največ do skupne višine 1.000.000 eurov v posameznem letu.

(2) V obseg sredstev iz prejšnjega odstavka se štejejo vsi dolgovi, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije in se kot taki vodijo v poslovnih knjigah pri neposrednih ali posrednih proračunskih uporabnikih.

(3) Obseg sredstev se v primerih, ko dolg do posameznega dolžnika neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna ne presega stroška dveh eurov, v poslovnih knjigah razknjiži in se v kvoto iz prvega odstavka tega člena ne všteva.

36. člen

(izjema od obveznosti izterjave)

Postopkov izterjave za zneske, ki brez obresti ne presegajo 100 eurov, ni potrebno izvesti za namenska sredstva EU in sredstva slovenske udeležbe, kadar predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno, to omogočajo.

37. člen

(posebnosti upravljanja prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa)

Ne glede na četrty odstavek 68. člena ZJF lahko državni proračun prosta denarna sredstva na računih, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa države, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

38. člen

(posebnosti razpolaganja z državnim finančnim premoženjem)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov, v letni program prodaje finančnega premoženja države za proračunski obdobji 2014 in 2015 ni treba vključiti kapitalskih naložb, katerih knjigovodska vrednost ne presega 25.000 eurov.

(2) O prodaji in drugih oblikah razpolaganja s premoženjem države iz prejšnjega odstavka vlada poroča Državnemu zboru Republike Slovenije v poročilu po zaključku posameznega koledarskega leta.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV DRŽAVE TER JAVNEGA SEKTORJA IN PREVZEM DOLGA

39. člen

(obseg zadolževanja države za leti 2014 in 2015)

(1) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2014 lahko zadolži do višine 4.874.430.839 eurov .

(2) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2015 lahko zadolži do višine 2.696.340.103 eurov.

(3) Ne glede na 84. člen ZJF lahko minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo minister, pristojen za finance, pisno pooblasti, odloča o sklepanju poslov iz 3. točke šestega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo minister, pristojen za finance, pisno pooblasti, o sklepanju poslov iz 3. točke šestega odstavka tega člena za namen financiranja primanjkljaja oziroma odplačila glavnice dolga proračuna države, odloča na podlagi letnega programa financiranja, ki ga sprejme vlada.

(5) Ne glede na 84. člen ZJF lahko minister, pristojen za finance, za odločanje o sklepanju poslov na trgu vrednostnih papirjev v zvezi z zadolževanjem države in upravljanjem njenih dolgov v okviru instrumentov zadolževanja, rokov in višine zadolžitvev, določenih v letnem programu financiranja proračuna, ki ga sprejme vlada, pisno pooblasti drugo osebo.

(6) V obseg zadolževanja države iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne štejejo:

1. zadolževanje države za potrebe upravljanja njenih dolgov,

2. prevzem dolga in

3. izdaja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se začasno prenesejo pravni osebi, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, ali izdaja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se začasno prenesejo banki ali hranilnici, v kateri se izvajajo ukrepi za krepitev stabilnosti bank v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank. Kot začasni prenos vrednostnih papirjev se šteje, če se prejemnik s pogodbo zaveže, da bo še pred dospelostjo vrednostnih papirjev izdajatelju vrednostnega papirja vrnil enako število vrednostnih papirjev iste serije in da bo izdajatelju vrednostnega papirja najkasneje v treh delovnih dneh od prejema vrnil vsak znesek obresti ali drug donos, ki ga je prejel iz naslova vrednostnega papirja oziroma bi ga prejel, če bi bil njegov imetnik.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek se v obseg zadolževanja iz prvega in drugega odstavka tega člena šteje znesek, ki ga država prejme na podlagi pogodbe iz 3. točke prejšnjega odstavka.

(8) Če se zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti, določenih v pogodbi iz 3. točke šestega odstavka tega člena, spremeni stanje dolga države, se te spremembe izkazujejo samo v bilanci stanja.

(9) Skupni nominalni znesek dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih na podlagi 3. točke šestega odstavka tega člena, ki se začasno prenesejo pravni osebi, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, ne sme presegati 1.000.000.000 eurov.

(10) Skupni nominalni znesek dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih na podlagi 3. točke šestega odstavka tega člena, ki se začasno prenesejo banki ali hranilnici, v kateri se izvajajo ukrepi za krepitev stabilnosti bank v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, ne sme presegati skupnega nominalnega zneska dolžniških vrednostnih papirjev Družbe za upravljanje terjatev bank, d. d., ki jih banke ali hranilnice prenesejo državi za čas trajanja prenosa.

(11) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena se lahko država v letih 2014 in 2015 dodatno zadolži za potrebe izvrševanja proračuna, in sicer v vsakem letu največ do višine 70.000.000 eurov. Vlada odloča o povečanem zadolževanju in mora o povečanem zadolževanju obvestiti Državni zbor Republike Slovenije.

(12) Poleg zadolževanja za namene prvega, drugega in enajstega odstavka tega člena se lahko država v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZJF dodatno zadolži za namen izvajanja intervencij na trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Največji obseg dodatne zadolžitve za ta namen ne sme presegati zneska 1.800.000.000 eurov.

(13) Poleg zadolževanja za namene iz prvega, drugega in enajstega odstavka tega člena se lahko država v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, dodatno zadolži za namen financiranja ukrepov za krepitev stabilnosti bank. Največji obseg dodatne zadolžitve za ta namen ne sme presegati zneska 2.000.000.000 eurov.

40. člen

(likvidnostno zadolževanje sistema enotnega
zakladniškega računa države)

(1) Za učinkovito upravljanje likvidnosti sistema enotnega zakladniškega računa države se lahko ministrstvo, pristojno za finance, likvidnostno zadolžuje zunaj tega sistema v svojem imenu in za račun pravne osebe, vključene v ta sistem.

(2) Likvidnostno zadolževanje sistema enotnega zakladniškega računa države poteka prek zakladniškega podračuna države.

(3) Obseg zadolžitve iz prejšnjega odstavka na dan 31. decembra se šteje kot zadolževanje pravne osebe, ki je vključena v sistem enotnega zakladniškega računa države in ima na ta dan izkazan dolg do zakladniškega podračuna države.

41. člen

(obseg poroštev države za leti 2014 in 2015)

(1) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2014 ne sme preseči skupne višine glavnice 1.600.000.000 eurov.

(2) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2015 ne sme preseči skupne višine glavnice 1.600.000.000 eurov.

(3) Poroštva, dana za obveznice ali posojila, ki so najeta za odplačilo obstoječih obveznosti, zavarovanih z državnim poroštvom, se ne štejejo v obseg poroštev po tem zakonu.

42. člen

(pravice porabe za plačilo dolgov in poroštev države)

Unovčena poroštva se plačajo v breme finančnega načrta ministrstva, pristojnega za finance. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah ministrstva, pristojnega za finance, se takoj prerazporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v katerega delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo poroštvo izdano.

43. člen

(obseg zadolževanja in poroštev posrednih uporabnikov proračuna države in nefinančnih družb v pretežni lasti države v letih 2014 in 2015)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe v katerih ima država prevladujoč vpliv se v letu 2014 lahko zadolžijo in izdajo poroštva drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 1.200.000.000 eurov.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe v katerih ima država prevladujoč vpliv se v letu 2015 lahko zadolžijo in izdajo poroštva drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 700.000.000 eurov.

(3) Zadolževanje iz prvega in drugega odstavka tega člena predstavlja razliko med vsemi črpanji in odplačili glavnice zadolžitve v koledarskem letu.

(4) Kot prevladujoč vpliv se šteje, če je država 50 % ali več lastnik premoženja družbe oziroma če država izvaja nadzor nad poslovno politiko družbe.

44. člen

(največji možni obseg iz naslova zavarovanj pred različnim tveganjem pri mednarodnih gospodarskih poslih in poroštvena kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d.)

(1) Skladno s 5. in 8. členom Zakona o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov (Uradni list RS, št. 2/04 in 56/08 – ZSIRB; v nadaljnjem besedilu ZZFMGP) se za leto 2014 določi:

1. največji skupni obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;
2. največji skupni obseg izvoznih poslov, zavarovanih pred tveganjem sprememb vrednosti valut, v višini 300.000.000 eurov, in
3. obseg poroštev, ki predstavlja skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročstva, v višini 350.000.000 eurov.

(2) Skladno s 5. in 8. členom ZZFMGP se za leto 2015 določi:

1. največji možni obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;
2. največji skupni obseg izvoznih poslov, zavarovanih pred tveganjem sprememb vrednosti valut, v višini 300.000.000 eurov in
3. obseg poroštev, ki predstavlja skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročstva, v višini 350.000.000 eurov.

(3) Poroštvena kvota iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne všteta v kvoto iz 41. člena tega zakona.

6. VIŠINA POVPREČNINE

45. člen

(povprečnina in financiranje nalog in programov glavnega mesta)

Povprečnina, ki pripada občinam v skladu z ZFO-1, znaša:

- za proračunsko leto 2014: 536,00 eurov,
- za proračunsko leto 2015: 525,00 eurov, pri čemer je upoštevana obveznost zniževanja izdatkov proračunov v prihodnjih letih zaradi uveljavitve fiskalnega pravila.

46. člen

(zagotavljanje sredstev občinam za sofinanciranje investicij)

(1) Ne glede na 142. člen ZUJF se v letu 2014 del sredstev za sofinanciranje investicij občin zagotavlja v višini 2% skupne primerne porabe občin.

(2) Ne glede na drugi odstavek 21. člena ZFO-1 se v letu 2015 del sredstev za sofinanciranje investicij občinam zagotavlja v višini 2% skupne primerne porabe občin.

(3) Ne glede na 21. člen ZFO-1 se v letu 2014 in 2015, iz državnega proračuna ne zagotovi sredstev za sofinanciranje investicij tisti občin, ki zamujajo z dinamiko črpanja odobrenih sredstev strukturne in kohezijske politike za več kot šest mesecev in je iz tega razloga utemeljeno pričakovati, da projekta ne bo mogoče zaključiti do roka, določenega za dokončanje projekta.

(4) Tisti občini, ki ne zagotovi vračila namenskih sredstev EU ali namenskih sredstev donacij finančnih mehanizmov v skladu s 33. členom tega zakona, do vračila teh sredstev, pravica do sredstev za sofinanciranje investicij po 21. členu ZFO-1, ne pripada.

7. RAZPOLAGANJE S SREDSTVI ZA PLAČE

47. člen (razpolaganje s sredstvi za plače)

Neposredni in posredni uporabniki morajo izvajati politiko zaposlovanja, sistemiziranja delovnih mest in razporejanja zaposlenih na delovna mesta tako, da s prevzemanjem obveznosti, ki ne pomenijo izvrševanja obveznosti do zaposlenih, kot jih določajo predpisi ali kolektivne pogodbe, ne ustvarjajo primanjkljajev sredstev za stroške dela, to je na postavkah, ki vsebujejo plačne konte.

48. člen (priprava finančnih načrtov uporabnikov proračuna)

(1) Predlagatelji finančnih načrtov proračuna države morajo izvajati naloge iz svoje pristojnosti na način, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetih finančnih načrtih, razen kadar gre za prerazporeditev stroškov dela med finančnimi načrti v okviru istega predlagatelja finančnega načrta ali kadar je sprememba posledica prerazporeditve javnega uslužbenca v drug organ ali kadar ta zakon določa drugače.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine mora posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov. Izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, morajo biti usklajena s pretežnim financerjem posrednega uporabnika in z ministrstvom, pristojnim za finance ter posredovana posrednim uporabnikom proračuna v 15 dneh po objavi tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) V primeru spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna mora predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine posrednemu proračunskemu uporabniku proračuna posredovati nova izhodišča.

(4) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države mora pri določitvi obsega sredstev za stroške dela posrednih uporabnikov proračuna iz njegove pristojnosti zagotoviti, da se stroški dela pri posrednih uporabnikih proračuna države iz njegove pristojnosti znižajo na način, da se ne preseže skupnega obsega sredstev tekočih transferov, določenega v finančnem načrtu posameznega neposrednega uporabnika.

(5) Predstojnik posrednega uporabnika proračuna mora svoj finančni načrt oziroma spremembe finančnega načrta pripraviti skladno z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki državnega proračuna in tisti posredni uporabniki občinskih proračunov, ki se v pretežnem delu financirajo iz proračuna države, posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu najkasneje v 60 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka člena.

(7) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki, ki se financirajo iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu, če je ustanovitelj posrednega uporabnika država, oziroma občinski upravi, če je ustanovitelj občina, najkasneje v 60 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki, ki se pretežno financirajo iz proračunov občin, posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje občinski upravi najkasneje v 60 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(9) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki iz šestega, sedmega in osmega člena tega zakona posredovati sprejeta letna poročila o delu v soglasje organu, pristojnemu za izdajo soglasja k njihovem finančnemu načrtu in programu dela.

(10) Uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, lahko v svojem finančnem načrtu med letom prerazporejajo sredstva na plačne konte iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve do višine 2 % obsega sredstev za stroške dela v sprejetem finančnem načrtu.

(11) Ne glede na določbe zakonov, predpisov in splošnih aktov, sprejme finančni načrt posrednega uporabnika proračuna vlada oziroma župan, če ga organ, pristojen za sprejem finančnega načrta ni sprejel, ker je bil ta pripravljen v skladu z izhodišči vlade oziroma župana.

(12) Posrednim uporabnikom proračuna, ki jim vlada, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 30 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje zavrne iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, se po poteku 30 dnevne roka za pridobitev soglasja zagotavlja največ 80 % realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

49. člen (finančni načrt ZPIZ in ZZZS)

(1) Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ) in ZZZS morata pri pripravi finančnega načrta upoštevati temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo državnega proračuna.

(2) ZPIZ in ZZZS morata svoje finančne načrte, skladne s prejšnjim odstavkom, posredovati v soglasje Vladi Republike Slovenije najkasneje v 30 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu Republike Slovenije.

50. člen (politika zaposlovanja)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki proračuna ob sprejetju programa dela in finančnega načrta sprejeti tudi kadrovske načrte.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države mora posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za pripravo kadrovskega načrta. Izhodišča

morajo biti pripravljena tako, da se bo skupno število zaposlenih pri posrednih uporabnikih proračuna iz njegove pristojnosti, v obdobju januar 2014 – januar 2015 znižalo za en odstotek.

(3) Posredni uporabnik proračuna mora sprejeti kadrovski načrt v skladu z izhodišči iz prejšnjega odstavka in spremljati njegovo realizacijo v skladu z metodologijo za spremljanje izvajanja kadrovskega načrta, ki jo določi vlada.

(4) Posredni uporabnik proračuna lahko zaposluje na podlagi soglasja pristojnega organa iz 186. člena ZUJF, če ima posredni uporabnik proračuna sprejet program dela in finančni načrt, vključno s kadrovskim načrtom.

(5) Posredni uporabnik proračuna mora izvajati politiko zaposlovanja tako, da je število zaposlenih skladno s sprejetim kadrovskim načrtom posrednega uporabnika proračuna.

(6) Vlada predpiše način za pripravo kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna in način spremljanja njihovega izvajanja.

51. člen

(prekoračitev obsega sredstev za stroške dela)

(1) Ne glede na prvi odstavek 48. člena tega zakona predlagatelji finančnih načrtov proračuna države lahko prekoračijo obseg sredstev stroškov dela, določen v sprejetem finančnem načrtu, tudi za obseg namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po uveljavitvi proračuna države.

(2) Ne glede na deveti odstavek 48. člena tega zakona uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, v svojem finančnem načrtu med letom lahko prerazporedijo sredstva na plačne konte v obsegu namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po potrditvi njihovega finančnega načrta.

52. člen

(polletno poročilo)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in občin ter ZZZS in ZPIZ morajo, najkasneje do 15. avgusta tekočega leta, pristojnemu ministrstvu oziroma županu posredovati polletno poročilo.

(2) V polletnem poročilu iz prejšnjega odstavka se izkazujejo:

- podatki o sprejetem finančnem načrtu tekočega leta,
- podatki o realizaciji sprejetega finančnega načrta v obdobju januar – junij tekočega leta in
- ocena realizacije sprejetega finančnega načrta do konca tekočega leta.

(3) Če iz ocene realizacije sprejetega finančnega načrta izhaja, da bo posredni proračunski uporabnik ob koncu tekočega leta realiziral presežek odhodkov nad prihodki, mora odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna, ZPIZ oziroma ZZZS polletnemu poročilu predložiti tudi sanacijski načrt, ki vsebuje ukrepe s katerimi se finančni načrt posrednega uporabnika izravna do konca tekočega leta.

(4) Šteje se, da je odgovorna oseba posrednega uporabnika predstojnik oziroma poslovodni organ, ki pri proračunskem uporabniku izvaja pravice in obveznosti delodajalca oziroma je odgovoren za njegovo finančno poslovanje.

53. člen
(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 50. in 70. člena tega zakona opravljajo inšpektorji v okviru inšpekcije za sistem javnih uslužbencev.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 47. in 48. člena tega zakona opravljajo inšpektorji Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna.

8. USKLAJEVANJE

54. člen
(prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za
obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF)

(1) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do vključno enega leta sklepajo neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna in občinskih proračunov ter javni gospodarski zavodi in javna podjetja, katerih ustanovitelj je država ali občina, morajo biti izražene v nominalnem znesku brez valorizacijske klavzule.

(2) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih subjekti iz prejšnjega odstavka sklepajo za daljše obdobje od enega leta, se lahko valorizirajo na način in do višine kot sta določena s Pravilnikom o načinih valorizacije denarnih obveznosti, ki jih v večletnih pogodbah dogovarjajo pravne osebe javnega sektorja (Uradni list RS, št. 1/04).

55. člen
(usklajevanje pokojnin)

Pokojnine in drugi prejemki, priznani na podlagi pravic iz prvega odstavka 3. člena, prejemki iz 389., četrtega odstavka 392., 404. in 405. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13 in 63/13 - ZIUPTDSV; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) se, ne glede na določbe 105., 106. in 107. člena ZPIZ-2, do 31. decembra 2015, ne uskladijo.

56. člen
(Usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom)

Transferji posameznikom in gospodinjstvom, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod, 71/08, 98/09 – ZIUZGK, 62/10 – ZUPJS, 85/10, 94/10 – ZIU 110/11 - ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 96/12-ZPIZ-2; v nadaljnjem besedilu: ZUTPG) se do 31. decembra 2015 ne usklajujejo, razen osnovnega zneska minimalnega dohodka iz prve alineje 5. člena ZUTPG.

9. POSEBNE DOLOČBE

57. člen

(posebni računi z ničelnim stanjem)

Neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov imajo lahko na način, ki je določen s predpisom ministra, pristojnega za finance, pri poslovnih bankah s katerimi ministrstvo, pristojno za finance, sklene pogodbo, odprte zgolj posebne račune z ničelnim stanjem, prek katerih opravljajo dvige gotovine.

58. člen

(višina prispevka za programe RTV Slovenija)

(1) Mesečni prispevek se plačuje RTV Sloveniji v naslednji višini:

1. za zasebno rabo:

a) zavezanci – fizične osebe plačujejo za vse televizijske in radijske sprejemnike ter druge naprave, ki omogočajo sprejem radijskih oziroma televizijskih programov, ki jih uporabljajo osebno ali skupaj s člani družine, 12,75 eura;

b) če ima zavezanec za zasebno rabo le enega ali več radijskih sprejemnikov, nima pa drugih naprav, ki bi mu omogočale sprejem televizijskih programov, plačuje 3,77 eura;

c) prispevek v višini iz prejšnjih dveh točk velja tudi za pravne osebe, državne organe, organe samoupravnih lokalnih skupnosti in samostojne podjetnike posameznike, vendar za vsak sprejemnik, če je sprejemnik namenjen izključno osebni rabi zaposlenih ali samostojnega podjetnika posameznika;

2. za javno rabo:

a) pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo sprejemnike v svojih poslovnih prostorih, kot so: gostinski lokali, hoteli, turistična naselja, trgovine, restavracije in podobno, in so namenjeni javni rabi, plačujejo v primeru ene poslovne enote, v kateri so taki sprejemniki, pavšalni mesečni prispevek v višini 36,13 eura, v primeru večjega števila takih poslovnih enot pa za vsako prispevek, zmanjšan za 30 %;

b) če ima poslovna enota iz prejšnje točke samo radijske sprejemnike, nima pa drugih naprav, ki bi omogočale sprejem televizijskih programov, znaša pavšalni mesečni prispevek 13,54 eura;

c) hoteli in druga turistična podjetja plačujejo za prvih 10 televizijskih sprejemnikov oziroma naprav, ki omogočajo sprejem televizijskega programa v hotelskih sobah, pavšalni mesečni prispevek v znesku 54,19 eura, za vsak nadaljnji tovrstni sprejemnik pa 2,69 eura. Če hotelsko podjetje v posameznem mesecu ne doseže 60 % zasedenosti kapacitet ali če obratuje sezonsko, je upravičeno do olajšave v višini 50 % mesečnega zneska prispevka za te mesece.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja davčni postopek, se mesečni prispevek obračunava v višini, določeni s tem zakonom.

59. člen

(zbiranje in odvajanje sredstev iz koncesijske dajatve
v proračunski sklad)

(1) Osnova za obračun koncesijske dajatve iz prvega odstavka 130. člena ZUJF je fakturirani prihodek od dejavnosti posredovanja začasnih in občasnih del dijakom in študentom za pretekli mesec. Organizacije oziroma delodajalci iz prvega odstavka 130. člena ZUJF izračunajo del

koncesijske dajatve za sofinanciranje štipendij na obračunu, ki ga davčnemu organu predložijo najpozneje do 18. dne v mesecu za pretekli mesec. Obračunana sredstva iz dela koncesijske dajatve za sofinanciranje štipendij morajo omenjene organizacije plačati v Proračun Republike Slovenije, za proračunski sklad po 129. členu ZUJF na dan predložitve obračuna davčnemu organu.

(2) Podrobnejša navodila za obračun in plačilo dela koncesijske dajatve iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

60. člen

(nadzor nad zbiranjem in odvajanjem sredstev iz koncesijske dajatve)

(1) Nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem dela koncesijske dajatve iz prvega odstavka 58. člena tega zakona opravlja Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Glede vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določena s tem poglavjem zakona, se uporabljajo določbe zakonov, ki urejajo davčni postopek oziroma davčno službo.

61. člen

(predložitev premoženjskih bilanc)

Ne glede na drugi, tretji, četrti in peti odstavek 93. člena ZJF, neposredni in posredni uporabniki proračunov, premoženjsko bilanco predložijo Agenciji za javnopravne evidence in storitve.

62. člen

(stopnji davka na dodano vrednost)

(1) Ne glede na prvi odstavek 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12 in 46/13 - ZIPRS1314-A; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) se davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) obračunava in plačuje po splošni stopnji 22 % od davčne osnove po ZDDV-1.

(2) Ne glede na drugi odstavek 41. člena ZDDV-1 se, DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 9,5 % od davčne osnove po ZDDV-1.

63. člen

(davek na nepremično premoženje večje vrednosti)

(1) Z davkom na nepremično premoženje večje vrednosti se do uveljavitve zakona, ki bo urejal davek na nepremičnine, obdavčijo nepremičnine na območju Republike Slovenije, kot so po stanju na dan 1. januarja leta, za katero se davek odmerja, določene v registru nepremičnin, ki pripadajo istemu lastniku, kadar njihova skupna vrednost znaša najmanj 500.000 eurov.

(2) Za nepremičnine po prejšnjem odstavku se štejejo vse nepremičnine, razen poslovne in industrijske nepremičnine ter nepremičnine za javni namen.

(3) Kot poslovne in industrijske nepremične ter nepremičnine za javni namen se štejejo nepremičnine, ki so v registru nepremičnin evidentirane kot:

- stavbe in deli stavb z naslednjimi šiframi dejanske rabe: 1130001, 1211101, 1211102, 1211103, 1274001, 1212001, 1242001, 1242002, 1242003, 1242006, 1211201, 1211202, 1230104, 1230105, 1230401, 1230101, 1230102, 1230103, 1230106, 1230402, 1261002, 1220101, 1220301, 1220201, 1220302, 1230404, 1262001, 1262002, 1262003, 1263001, 1263002, 1263003, 1263004, 1264001, 1264002, 1264003, 1264004, 1264005, 1272103, 1251001, 1252002, 1252003, 1241006, 1251000, 1251003, 1251004, 1251005, 1251006, 1251007, 1251008, 1251009, 1252001, 1252004, 1252005, 1252006, 1252007, 1252008, 1252009, 1252010, 1271302, 1271101, 1271201, 1274023, 1230201, 1241003, 1241004, 1241007, 1241008, 1241009, 1242005, 1261001, 1265001, 1265002, 1265003, 1272101, 1273001, 1220102, 1230302, 1230303, 1241002, 1241005, 1242004, 1261003, 1272102, 1272201, 1274002, 1274003, 1274004, 1274005, 1274006, 1274007, 1274008, 1274009, 1274010, 1274012, 1274013, 1274014, 1274015, 1274018, 1274019, 1274021, 1274024, 1230301, 1241001, 1251002, 1274011, 1274016, 1274017, 1274020, 1274022, 1271202, 1271203, 1271301, 1271401 in 1200000 in parcele, na katerih so stavbe in deli stavb s temi šiframi dejanske rabe;

- parcele ter stavbe in deli stavb, katerim je vrednost v skladu s predpisi o množičnem vrednotenju nepremičnin v registru nepremičnin pripisana z modelom vrednotenja za elektrarne (model PNE), črpalke (model PNB), pristanišča (model PNP) in rudnike (model PNM), ne glede na to, kakšna dejanska ali namenska raba jim je pripisana;

- parcele, ki so po namenski rabi v registru nepremičnin evidentirane kot kmetijska, gozdna in vodna zemljišča in parcele, za katere v registru nepremičnin namenska raba ni evidentirana ali je evidentirana namenska raba »druga zemljišča«, po dejanski rabi pa so kmetijska in gozdna zemljišča in jim je vsaj deloma, v skladu s predpisi o množičnem vrednotenju nepremičnin, v registru nepremičnin pripisana vrednost z modelom vrednotenja za kmetijska zemljišča (model KME) ali gozdna zemljišča (model GOZ);

- parcele, ki so v registru nepremičnin evidentirane kot javno dobro oziroma so v javni rabi;

- parcele ter stavbe in deli stavb, ki niso navedene v prvi do četrti alineji tega člena in so v lasti Republike Slovenije, občin ali v lasti drugih pravnih oseb javnega prava, in

- parcele, ki so v registru nepremičnin po namenski rabi evidentirane kot stavbna zemljišča, po dejanski rabi pa so vsaj deloma kmetijska ali gozdna zemljišča, in so v lasti oseb, ki opravljajo kmetijsko ali gozdarsko dejavnost. Kot take se štejejo pravne osebe in fizične osebe, ki samostojno opravljajo dejavnost, in imajo v davčnem registru kot glavno dejavnost po standardni klasifikaciji dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: SKD) evidentirano dejavnost kmetijske proizvodnje (šifra SKD A 01.11 do A 01.50) ali gozdarstva (šifra SKD A 02.1) ter fizične osebe, ki so nosilci ali člani kmečkega gospodinjstva, kot je določeno s predpisi o dohodnini, in so priglasili ugotavljanje davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijski in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ali se jim davčna osnova od takega dohodka ugotavlja na podlagi pavšalne ocene.

(4) Davčni zavezanec za davek na nepremično premoženje večje vrednosti je fizična ali pravna oseba, ki je na dan 1. januarja leta, za katerega se odmerja davek, evidentirana v registru nepremičnin kot lastnik nepremičnin, razen za stanovanjske nepremičnine v finančnem najemu, za katere se v primeru, da je finančni najem evidentiran v evidenci trga nepremičnin, kot davčni zavezanec šteje fizična ali pravna oseba, ki je po stanju pogodbe o finančnem najemu na dan 1.

januarja leta, za katerega se odmerja davek, evidentirana v evidenci trga nepremičnin kot lizingojemalec najkasneje do 15. februarja leta, za katerega se davek odmerja.

(5) Če podatki o nepremičninah, ki so evidentirane v registru nepremičnin, na dan 1. januarja leta, za katero se davek odmerja, ne izkazujejo dejanskega stanja na ta dan, lahko lastnik nepremičnine za potrebe odmere davka spremeni te podatke do 15. februarja leta, za katero se davek odmerja.

(6) Davčna stopnja se odmerja od davčne osnove:

- v višini 0,5 %, razen za stanovanjske nepremičnine v višini 0,25 %, kadar znaša davčna osnova od 500.000 eurov do vključno 2.000.000 eurov,

- v višini 1,0 %, razen za stanovanjske nepremičnine v višini 0,5 %, kadar znaša davčna osnova več kot 2.000.000 eurov.

(7) Kot stanovanjske nepremičnine se štejejo stavbe in deli stavb z naslednjimi šiframi dejanske rabe: 1122101, 1122102, 1122103, 1122104, 1122201, 1110000, 1110001, 1110002, 1110003, 1120000, 1121001, 1121002, 1121003 in parcele, na katerih so stavbe in deli stavb s temi šiframi dejanske rabe.

(8) Za določitev pripadnosti davka, podrobnejšo določitev davčnega zavezanca, davčne osnove, postopka odmere in posebnosti plačila davka ter za uporabo drugih predpisov se uporabljajo določbe 9. poglavja ZUJF.

64. člen

(zagotavljanje sredstev ZPIZ)

(1) Ne glede na prvi odstavek 6. člena Zakona o preoblikovanju Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter o naložbeni politiki Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja in Slovenske odškodninske družbe (Uradni list RS, št. 79/10, 26/11 in 105/12 - ZSDH) mora Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ZPIZ zagotoviti razliko, če izdatki ZPIZ presegajo prihodke iz prispevkov za obvezno zavarovanje in za ta namen načrtovani obseg sredstev v proračunu države, vendar največ do višine sredstev, ki jih Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja dobi od prodaj kapitalskih naložb v državni lasti.

(2) Kapitalski družbi pokojninskega in invalidskega zavarovanja pripada 10 % kupnine od prodaj kapitalskih naložb v državni lasti.

(3) Vlada Republike Slovenije lahko s sklepom določi, da Kapitalski družbi pokojninskega in invalidskega zavarovanja pripada večji delež kupnine od prodaj kapitalskih naložb v državni lasti, kot je določen v prejšnjem odstavku, če je to nujno za ohranitev kapitalске ustreznosti te družbe.

65. člen

(nadomestilo plače funkcionarjem in javnim uslužbencem za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom)

(1) Funkcionarjem za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, pripada nadomestilo, ki bremeni delodajalca, v višini 80 % osnove. Osnova za izračun nadomestila je plača v preteklem mesecu za polni delovni čas.

(2) Nadomestilo plače v višini iz prejšnjega odstavka pripada tudi javnim uslužbencem, za katere je višina nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, s kolektivno pogodbo ali s splošnim aktom, veljavnim na dan uveljavitve tega zakona, določena drugače.

66. člen

(regres za letni dopust za leto 2014)

(1) Javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so na zadnji dan meseca aprila 2014 uvrščeni v 50. in nižje plačne razrede, se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 86/08, 112/08, 3/09, 16/09, 23/09, 33/09, 48/09, 91/09, 31/10, 83/10, 89/10, 59/11, 6/12, 40/12, 22/13 in 46/13; v nadaljnjem besedilu: Kolektivna pogodba za javni sektor) in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev za leto 2014 izplača regres za letni dopust, upošteva uvrstitev v plačni razred .

(2) Javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so na zadnji dan meseca aprila 2014 uvrščeni:

- do vključno 15. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 692 eurov;
- od 16. do vključno 30. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 484,40 eurov;
- od 31. do vključno 40. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 346 eurov;
- od 41. do vključno 50. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 100 eurov.

(3) Javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so na zadnji dan meseca aprila 2014 uvrščeni v 51. ali višji plačni razred, se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, Kolektivne pogodbe za javni sektor in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev za leto 2014 ne izplača regres za letni dopust.

(4) Regres za letni dopust se javnim uslužbencem in funkcionarjem izplača pri plači za mesec maj 2014.

67. člen

(1) Ne glede na prvi do tretji odstavek 95. člena ZPIZ-2 se letni dodatek izplačuje v naslednjih zneskih:

- uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku do 414,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 367,95 eurov;
- uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 414,01 eurov do 518,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 223,56 eurov;
- uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 518,01 eurov do 622,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 166,00 eurov;
- uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku do 62,002 eurov, se letni dodatek izplača v višini 166,00 eurov;
- uživalcem pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja iz druge alineje prvega odstavka in drugega ter tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, katerih pokojnina oziroma nadomestilo v mesecu izplačila letnega dodatka presega 622,00 eurov se letni dodatek ne izplača.

(2) V znesek pokojnine iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka se upošteva tudi znesek dela vdovske pokojnine oziroma družinske pokojnine po drugem roditelju.

68. člen

(napredovanje javnih uslužbencev in funkcionarjev)

(1) Ne glede na 16. in 17. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 40/12 – ZUJF in 46/13, v nadaljnjem besedilu: ZSPJS) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na določbe drugih predpisov in splošnih aktov javni uslužbenci in funkcionarji, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v letu 2014, v letu 2014 ne napredujejo v višji plačni razred in ne napredujejo v višji naziv.

(2) Leto 2014 se ne šteje v napredovalno obdobje za napredovanje v višji plačni razred.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena javni uslužbenci in funkcionarji v letu 2014 pridobijo naziv ali višji naziv in pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom, če je pridobitev naziva ali višjega naziva pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega se javni uslužbenec premešča, oziroma za katerega sklepa pogodbo o zaposlitvi.

69. člen

(napredovanje v višji plačni razred in višji naziv)

(1) Ne glede na prvi odstavek 163. člena ZUJF, 16. in 17. člen ZSPJS in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter določbe drugih predpisov in splošnih aktov javni uslužbenci in funkcionarji, ki so v letu 2012 napredovali v višji plačni razred in niso pridobili pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom, pridobijo pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom s 1. aprilom 2014.

(2) Ne glede na drugi odstavek 163. člena ZUJF javni uslužbenci in funkcionarji, ki so v letu 2011 in 2012 napredovali v naziv ali višji naziv in niso pridobili pravice do plače v skladu s pridobljenim nazivom, pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom s 1. aprilom 2014.

70. člen

(izplačevanje jubilejnih nagrad)

Zaposlenemu pripada jubilejna nagrada le v primeru, če je za posamezni jubilej še ni prejel v javnem sektorju.

71. člen

(posebna ureditev glede na 245. člen ZPIZ-2)

Ne glede na 245. člen ZPIZ-2 je lahko v letu 2014 znesek vplačil kolektivnega zavarovanja po Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 126/03), ki ga za posameznega javnega uslužbenca vplača delodajalec v posameznem koledarskem letu, nižji od 240 evrov.

72. člen
(finančni inženiring)

Z ukrepom finančnega inženiringa iz petega odstavka 106.f člena ZJF država zagotavlja del sredstev tudi za investicije in obratna sredstva.

73. člen
(soglasja za zaposlovanje poslovodnih organov in strokovnih vodij)

Ne glede na določbe 183. in 186. člena ZUJF ni potrebno soglasje za zaposlitev poslovodnih organov in strokovnih vodij v osebah javnega prava na področju javnega sektorja, katerih imenovanje je določeno z zakonom ali aktom o ustanovitvi.

10. KAZENSKÉ DOLOČBE

74. člen
(sankcije za prekršek)

Z globo 2.500 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če:

- ravna v nasprotju s 47. členom tega zakona in ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;
- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka 48. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma županu v 30 dneh po poteku roka iz šestega odstavka 48. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- če ne sprejme kadrovskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 50. člena tega zakona;
- če zaposli javnega uslužbenca v nasprotju s tretjim odstavkom 50. člena tega zakona;
- če število zaposlenih preseže število, določeno s kadrovskim načrtom iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona;
- ne pripravi sanacijskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 52. člena tega zakona.

75. člen
(razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna)

(1) Vlada oziroma župan, po postopku za razrešitev iz krivdnega razloga, razreši odgovorno osebo posrednega uporabnika proračuna, če:

- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz 48. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma županu v 30 dneh po poteku roka iz šestega odstavka 48. člena tega zakona;
- če ne pripravi kadrovskega načrta ali če ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz drugega odstavka 50. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;

- je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki, razen če je presežek odhodkov nad prihodki nastal zaradi okoliščin, na katere odgovorna oseba posrednega uporabnika ne more vplivati.

(2) Predlog za razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna vladi posreduje pristojno ministrstvo, županu pa občinska uprava.

(3) Če je odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine oseba, za katero razrešitev ni pristojna vlada oziroma župan, vlada oziroma župan predlaga razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika organu, pristojnemu za njegovo imenovanje.

13. PREHODNI DOLOČBI

76. člen

(sredstva za sofinanciranje investicij občin v letu 2015)

Ne glede na prvi in drugi odstavek 46. člena tega zakona, se v letih 2014 in 2015, občinam zagotovi del sredstev za sofinanciranje tistih projektov, ki so že v teku in za katere imajo občine na dan uveljavitve tega zakona že sklenjene pogodbe z izvajalcem.

77. člen

(rok za sprejem predpisa)

Vlada sprejme predpis iz šestega odstavka 50. člena tega zakona najkasneje v roku enega meseca po uveljavitvi tega zakona.

12. KONČNE DOLOČBE

78. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12, 46/13, 56/13 - ZŠtip-1, 61/13 in .../13), v delu, ki se nanaša na leto 2014,
- 430. člen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13 in 63/13 – ZIUPTDSV),
- šesti odstavek 143. člena in 153. člen Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 47/13 – ZOPRZUJF, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I in 63/13 – ZJAKRS-A).

79. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2014.

OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V 1. členu se naštevajo vsebine, ki jih je potrebno urediti v tem zakonu in so povezane s pripravo in z izvrševanjem proračuna za leti 2014 in 2015. Predlog zakona vsebuje tudi določbe, ki uvajajo ukrepe za uresničevanje določenih vladnih prioritete, za katere ni potrebno spremeniti drugih zakonov imajo pa vpliv na prihodke proračuna države ali na izdatke proračuna države in proračunov občin.

K 2. členu

V 2. členu so zaradi enotne razlage opredeljeni pojmi, ki so sicer že uveljavljeni tako v zakonu kot tudi v podzakonskih predpisih s področja proračuna in v praksi izvrševanja proračuna.

K 3. členu:

Predlog tega člena določa sestavo proračuna kot akta države s katerim se določa globalni obseg prihodkov in pravic proračunske porabe po ekonomskih in programskih namenih, po proračunskih uporabnikih ter njegova notranja struktura. Glede na vsebinski pogled na proračun so glavni trije sestavni deli proračuna, kot jih določa ta člen, to je splošni del proračuna, posebni del proračuna in načrt razvojnih programov. Prvi odstavek tega člena določa, da so v splošnem delu proračuna prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta, ter določa, da se v bilanci prihodkov in odhodkov poleg prihodkov in odhodkov navedenih v 11. členu ZJF, izkazujejo tudi prihodki, ki obsegajo namenska sredstva EU in odhodki, ki obsegajo plačila sredstev v proračun EU ali povedano drugače – na strani prihodkov se v bilanci prihodkov in odhodkov izkazujejo tekoči prihodki, ki jih sestavljajo davčni in nedavčni prihodki, kapitalski prihodki, prejete donacije, namenska sredstva EU ter transferni prihodki iz drugih blagajn

javnega financiranja, na strani odhodkov pa tekoči transferi, investicijski odhodki, investicijski transferi ter vplačila v proračun EU. Splošni del proračuna poleg bilance prihodkov in odhodkov vključuje tudi račun finančnih terjatev in naložb in račun financiranja.

Posebni del proračuna prikazuje vsebino pravic proračunske porabe po politikah, glavnih programih in programih.

Tretji del proračunske dokumentacije je načrt razvojnih programov, ki ga sestavljajo večletni načrti razvojnih programov neposrednih uporabnikov. Načrt razvojnih programov prikazuje načrtovane izdatke po skupinah projektov (ki so sestavljene iz projektov), projektih in ukrepih ter vire financiranja. Gre torej za poseben prikaz načrta razvojnih programov, ki prikazuje načrtovane izdatke za investicije in državne pomoči iz javnofinančnih virov za naslednja štiri leta.

K 4. členu:

Spreminjanje institucionalne strukture proračuna zaradi ustanovitve novih državnih organov na izvedbeni ravni povzroči veliko težav. Določba onemogoča financiranje novega državnega organa neposredno iz državnega proračuna. S tem določilom je spoštovano načelo namenske porabe proračunskih sredstev ki določa, da se sredstva proračuna lahko porabijo samo za namen, določen v proračunu. Iz navedenega razloga se lahko nov državni organ, ki se ustanovi po sprejemu proračuna, vključi v proračun kot neposredni uporabniki šele z rebalansom proračuna ali s spremembami proračuna naslednjega leta. Delovanje novoustanovljenega državnega organa se do takrat financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev. Dokler nov neposredni uporabnik ne pridobi svojega samostojnega finančnega načrta mu mora neposredni uporabnik, ki je njegov začasni financer, odstopiti del sredstev. S posebnim pooblastilom mu mora določiti tudi s kakšnim obsegom pravic porabe in na katerih proračunskih postavkah lahko ta razpolaga, pred tem pa mora odločitev o tem sprejeti vlada.

K 5. členu:

Zakon v tem členu določa splošna pravila izvrševanja proračuna. Predvsem zaradi večje jasnosti je določeno, da se v tekočem letu izvršuje proračun tekočega leta. Proračun se ne glede na nekoliko spremenjen način priprave, še vedno izvršuje na nivoju proračunske vrstice, ki je postavka-konto, ki skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna. Četrty odstavek izrecno določa, da morata biti posebni del proračuna in načrt razvojnih programov v tekočem letu usklajena, hkrati pa določa, da je mogoča izjema, kadar predlagani zakon to določa. Predlagani zakon to določa v tretjem odstavku 24. člena, kjer je določeno, da je neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NPR dopustna v tistih primerih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki. Predlagani člen v petem odstavku, ministrstvu, pristojnemu za finance, podeljuje pooblastilo, da ob neusklajenosti lahko omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

K 6. členu:

Ta člen določa status nekaterih prihodkov proračuna, ki jih je potrebno obravnavati nekoliko drugače kot večino prihodkov proračuna. Določba jasno opredeljuje, katere vrste prihodkov oziroma prilivov se obravnava na drugačen način kot ostale in tudi pojasnjuje kako. V primerjavi z zakoni, ki urejajo izvrševanje proračuna države v preteklih letih, je drugače potrebno obravnavati tudi namenska sredstva finančnih mehanizmov. Predlog zakona za namenska sredstva finančnih mehanizmov določa enak način, kot je in je bil določen za namenska sredstva EU. Razlika v urejanju lahko nastane pri ravnanju z obrestmi, saj je z obrestmi potrebno ravnati tako kot to določa financer, čeprav so praviloma obresti prihodek proračuna.

7. člen:

Zaradi težnje po čim učinkovitejšem črpanju sredstev na področju evropske kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013 se želi pripraviti dodatne projekte, ki bodo nadomestili tiste projekte, za katere se ugotavlja, da jih ne bo mogoče zaključiti do roka, ki še omogoča črpanje evropskih sredstev v finančni perspektivi 2007-2013. V kolikor projektov ne bi nadomestili z novimi in prvotno določeni projekti ne bi bili realizirani v polnem obsegu, bi to pomenilo, da bi Republika Slovenija pridobila bistveno manj sredstev, kot ji pripada.

Glede na dejstvo, da se sredstva na področju evropske kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013 ne porabljajo v skladu s predvideno dinamiko, predvsem pa iz razloga, ker bo zaradi zamud pri izvajanju projektov lahko prišlo do situacije, ko evropska sredstva ne bodo počrpana v celoti, se s predlaganim tretjim odstavkom določa pravno podlago za izredno razveljavitev odločb, s katerimi so bila upravičencem zagotovljena sredstva strukturne in kohezijske politike. Določitev instituta izredne razveljavitve odločb je potrebna, saj bi zaradi neizvedenih projektov in posledično nepočrpanih sredstev nastala težko popravljiva oziroma celo nepopravljiva škoda. Ne glede na navedeno, pa se s predlagano določbo določa dodatne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za razveljavitev. Razveljavitev odločbe je namreč smiselna samo v primeru, ko se sofinanciranje projekta, ki z veliko stopnjo gotovosti ne bo izveden in za katerega ne bo mogoče počrpati evropskih sredstev, nadomesti s projektom, ki je bil izbran skladno z evropskimi predpisi na področju kohezijske politike in je že izveden do te stopnje, ki omogoča tudi črpanje evropskih sredstev. Pri institutu izredne razveljavitve pritožba ni dopustna.

K 8. členu

S tem členom se določa podlaga, da se prejemki in izdatki, ki nastanejo z zavarovanjem kreditnih tveganj in so torejčasne narave evidentirajo zgolj kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin, ni pa jih potrebno upoštevati kot prihodkov in odhodkov proračuna. Evidentiranje prejemkov oziroma izdatkov nastalih z zavarovanjem kreditnega tveganja se širi tudi na posle v povezavi z državnim dolgom, torej tudi na varščine iz npr. repo poslov. Po trenutni ureditvi so bile varščine potrebne predvsem za posle uravnavanja tečajnih tveganj, pri čemer je s širitvijo instrumentov financiranja državnega proračuna, potrebno zagotoviti tudi pravno podlago za pravilno knjiženje takšnih transakcij. Prejemki in izdatki, ki nastanejo z zavarovanjem kreditnih tveganj, in so torejčasne narave, se evidentirajo zgolj kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin, ni pa jih potrebno upoštevati kot prihodke in odhodke proračuna.

K 9. členu:

V proračun države se stekajo tudi sredstva povračil, ki so namenjena kritju potnih stroškov predsedstva in delegacij ter sestankov v okviru Evropskega sveta in Sveta EU. Doslej so neposredne uporabnike stroški teh potovanj bremenili v celoti, saj so povračila potnih stroškov prihajala v proračun države, povračila posameznemu uporabniku proračuna pa niso bila izvedena. S predlagano določbo se omogoča povračila potnih stroškov neposrednim uporabnikom. Ker pa se navedena povračila s stani institucij EU izvajajo pavšalno in ne po konkretno izvedenih sestankih, je bilo potrebno določiti, da se tudi povračila neposrednim uporabnikom izvedejo zgolj do višine prejetih sredstev posameznega leta.

K 10. členu:

Ta člen omogoča vladi, da lahko za izvajanje skupnih evropskih politik na predlog ministrstva, pristojnega za finance, med letom odpre nove postavke ter določi način zagotavljanja pravic porabe na njih. Pri tem je potrebno upoštevati, da med letom odpiranje novih proračunskih postavk, razen za izjeme, ki jih določa pravilnik, ki ureja izvrševanje proračunov Republike Slovenije, ni dopustno. Določba omogoča odpiranje novih proračunskih postavk tudi za donacije finančnih mehanizmov, ki so v skladu z 24. točko drugega odstavka 2. člena tega

zakona prihodki pridobljeni na podlagi sklenjenih mednarodnih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU.

K 11. členu:

Predvideni so ukrepi, ki jih uporabi vlada za uravnoteženje proračuna v primeru, da se med proračunskim letom, zaradi nastanka novih obveznosti ali spremenjenih gospodarskih gibanj, povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, kar ima za posledice drugačne proračunske prihodke od načrtovanih. V primeru nižjih prihodkov od načrtovanih ali višjih izdatkov od načrtovanih je potrebno ukrepati hitro in učinkovito ter doseči uravnoteženje proračuna. Ukrep proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se nanaša le na proračunske postavke tipa 1.

K 12. členu:

Ta člen podeljuje vladi pooblastilo, da v zakonsko določenih primerih odloči, da se obveznosti poravnajo ne glede na to, če pravice porabe na postavkah niso zagotovljene. Odločitev o tem sprejme vlada, člen pa taksativno navaja tudi področja, kjer je utemeljeno odstopanje od proračunskega načela specializacije, ki določa, da neposredni uporabniki lahko prevzemajo obveznosti in izplačujejo sredstva proračuna tekočega leta samo do višine, ki je določena s proračunom. Gre za rešitev, ki je bila vpeljana že v Zakonu o izvrševanju proračuna RS za leti 2004 in 2005. Tako se lahko obveznosti na politiki 21 - Pokojninsko varstvo, politiki 22 - Servisiranje javnega dolga, politiki 24 – Plačila sredstev v proračun EU, kontih, iz katerih se financirajo enkratni učinki ukrepov za racionalizacijo stroškov dela neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna, postavkah namenskih sredstev EU in postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov, na postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, ki presegajo predvidene pravice porabe, zagotovljene v proračunu, na podlagi odločitve vlade, plačujejo tudi nad to višino. Sredstva za pokrivanje teh obveznosti se zagotovijo na dva načina in sicer iz povečanih prihodkov proračuna od načrtovanih in z dodatnim zadolževanje države. V vseh primerih je to mogoče iz večjih prihodkov proračuna, kot so bili načrtovani. Zgolj v primerih iz 1., 2., 3. ali 4. točke pa se sredstva lahko zagotovijo tudi z dodatnim zadolževanjem države. S predlaganim členom se določa tudi, kaj se šteje kot enkratni učinki ukrepov za realizacijo stroškov dela iz 4. točke prvega odstavka tega člena.

K 13. členu:

V tem členu je določeno pravilo, da lahko za tehnično izvedbo izplačil iz proračuna, proračun (v smislu blagajne javnega financiranja) in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju leta 2014 oziroma 2015.

K 14. in 15. členu:

Proračunsko načelo celovitega pokrivanja zahteva, da vsi prejemki služijo pokrivanju vseh izdatkov. V nasprotju z omenjenim načelom namenski prejemki omogočajo, da določeni prejemki pokrivajo natančno določene izdatke, s čimer si različni uporabniki poslužajo zagotoviti stalen vir sredstev za financiranje nalog iz njihove pristojnosti. Prejemki (to je viri financiranja) in nameni porabe, ki imajo status namenskih izdatkov, so določeni v ZJF in tem zakonu. 14. člen taksativno našteva namenske prihodke proračuna za leti 2014 in 2015, ki imajo praviloma temelj že v materialnih zakonih in za katere je bilo pri pripravi predloga proračuna podana zadostna utemeljitev za dodelitev namenskega statusa, ker morajo služiti financiranju točno določenih odhodkov oziroma izdatkov. Poseben pravni položaj zakon določa tudi za namenska sredstva iz EU za izvajanje skupne evropske politike. S predlaganim zakonom se, ne glede na določbe ZJF, omejuje obseg neporabljenih namenskih sredstev iz preteklega leta, ki jih je dopustno prenesti v proračun za tekoče leto in to do 2/12 v preteklem letu natečenih sredstev. Razlog za predlagano ureditev je v dejstvu, da namenski prejemki omejujejo fleksibilnost proračuna, posledično pa to pomeni tudi, da jih ni mogoče porabiti za financiranje drugih, bolj

potrebnih izdatkov proračuna. Ker pa je, ne glede na navedeno, določene prejemke nujno potrebno porabiti za uresničevanje posebnega namena, predlagani člen podeljuje vladi pooblastilo, da odloči, da se izjemoma lahko prenese več natečenih in neporabljenih prihodkov iz preteklega leta v tekoče leto, če to omogočajo javnofinančne razmere. Omejitev prenosa namenskih sredstev ne velja za 15. člen.

K 16. do 21. členu:

Ti členu urejajo način prerazporeditev pravic porabe. Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja. Obseg prerazporeditev pravic porabe se preračunava po neto načelu.

Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma in do 10 odstotkov med podprogrami v okviru istega glavnega programa. Ne glede na navedeno, neposredni uporabnik ne sme samostojno izvajati prerazporeditev s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. Navedeno pomeni, da proračunski uporabnik lahko v zgoraj navedenem obsegu samostojno prerazporeja med plačnimi konti integralnih postavk. S četrtem odstavkom se določa, da ne glede na omejitve iz prvega, drugega in tretjega odstavka lahko neposredni uporabnik odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

Predlagatelj finančnih načrtov (v nadaljevanju: PFN) lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma in med podprogrami v okviru glavnega programa ter 5 odstotkov med glavnimi programi tega predlagatelj. PFN lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti. Ne glede na navedeno, pa PFN ne sme samostojno izvajati prerazporeditev s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. Navedeno pomeni, da proračunski uporabnik lahko v zgoraj navedenem obsegu samostojno prerazporeja med plačnimi konti integralnih postavk. Tudi za PFN je določena enaka ureditev kot za neposrednega uporabnika proračuna, saj v skladu s predlagano določbo, tudi PFN lahko odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

O prerazporeditvah med postavkami slovenske udeležbe in med postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog PFN, brez omejitev. Prav tako drugi odstavek predlaganega člena pooblašča organ upravljanja za odločanje o prerazporeditvah pravic porabe med in s plačnih kontov različnih proračunskih uporabnikov – postavk tehnične pomoči kohezijske politike 2007 - 2013. To pomeni, da bo organ upravljanja lahko sredstva tehnične pomoči prerazporedil iz plačnih kontov enega uporabnika k drugemu ali pa bo sredstva prerazporedil iz plačnih kontov na npr. investicije.

Ministrstvo za finance lahko samostojno in brez omejitev izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga. Na tak način se želi zagotoviti, da lahko Ministrstvo za finance samostojno prerazporeja znotraj svojega finančnega načrta potrebne pravice porabe na postavke za servisiranje javnega dolga in s tem skrbi za nemotena plačila obveznosti iz naslova zadolževanja, kar je potrebno za smotrno upravljanje z javnim dolgom.

Ministrstvo za finance odloča brez omejitev o prerazporeditvah pravic porabe za namene iz 21. člena zakona, ki ureja financiranje občin, o katerih ne more odločati neposredni uporabnik oziroma predlagatelj finančnega načrta (kar ni mogoče po 16. in 17. členu predlaganega zakona).

Če nastanejo stroški, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil Ministrstva za finance o spremembi likvidnostnega načrta, določba pooblašča Ministrstvo za finance, da izvede prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri Ministrstvo za finance.

S predlogom tega zakona, se podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 16. in 17. člena predloga zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe med podprogrami, glavnimi programi in med politikami v določenem odstotku. Pooblastilo za prerazporejanje pravic porabe s, na in med plačnimi konti integralnih postavk, se vladi podeljuje z drugim odstavkom tega člena.

Prav tako določba podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 16., 17. in 18. člena zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe:

- na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih; na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami; na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov, na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva do obsega pravic porabe po 42. členu ZJF; na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije do obsega pravic porabe po 48. členu ZJF; na postavke v politiki 21 – Pokojninsko in invalidsko varstvo; na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga; na postavke v politiki 24 – Plačila prispevka v EU; na, med in s postavk v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč; s, na in med plačnimi konti, s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, kadar se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovske kvoto in sredstvi za plače ter z integralnih postavk za materialne stroške, z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto in na postavke glavnega programa 0401 E – upravljanje in informacijska infrastruktura.

Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki ga pripravi na predlog predlagatelja finančnega načrta.

K 22. členu:

Ta člen določa, da se pravice porabe za realizacijo nacionalnih programov in zakonov ter drugih predpisov, s katerimi je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom. To velja za vse zakone in nacionalne programe.

K 23. členu:

Ta člen določa največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let. Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe iz NRP prične s postopkom prevzemanja obveznosti za celotno vrednost projekta ali ukrepa, ki je vključen v veljavni NRP, če so zanj že načrtovane pravice porabe na postavki v sprejetih proračunih. Neposredni uporabnik lahko prevzema obveznosti v prihodnjih letih v odstotkih, ki jih določa predlog tega zakona in pod pogojem, da ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP. Kot izjeme, glede na splošno pravilo o največjem dovoljenem obsegu prevzemanja obveznosti v

breme proračunov prihodnjih let, predlog zakona določa, da lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov, pogodbe za nakup blaga in storitev potrebnih za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah, pogodbe v breme postavk predpristopnih pomoči, popristopnih pomoči, namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov, sredstev donacij ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe. Peti odstavek ureja prevzemanje obveznosti za temeljne razvojne programe Slovenke vojske v letih 2011 do 2015 v skladu s posebnim zakonom. Za pogodbe o najemu, pri katerih lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, je potrebno pridobiti soglasje vlade. Neposredni uporabniki občinskih proračunov pa morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva za finance.

K 24. členu:

V tem členu je določeno, da neposredni uporabnik načeloma samostojno spreminja vrednost projektov in ukrepov iz veljavnega NRP do 20 % vrednosti projekta oziroma ukrepa. O spremembi vrednosti projekta nad 20 % izhodiščne vrednosti odloča vlada, razen v primeru, kadar veljavna vrednost projekta po predvideni spremembi ne presega 100.000 eurov. Če o spremembah odloča vlada, morajo biti spremembe predhodno usklajene z ministrstvom, pristojnim za finance. Projekti oziroma ukrepi, ki niso uvrščeni v NRP tekočega leta in se jim zaključek financiranja zaradi prenosa plačil iz predhodnega leta prestavi v tekoče leto, se v 30 dneh od uveljavitve proračuna brez soglasja vlade uvrstijo v veljavni NRP tekočega leta. Po tem roku se projekti lahko uvrstijo v veljavni NRP le s soglasjem vlade. Novi projekti in ukrepi se lahko uvrstijo v veljavni NRP tekočega leta samo na podlagi odločitve vlade po predhodni uskladitvi z ministrstvom, pristojnim za finance.

O uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti na področju kohezijske politike, ki izhajajo iz evidenčnih projektov, odloča organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom, pristojnim za finance. Organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, samostojno odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.

Neposredni uporabnik mora evidenčni projekt nadomestiti s projekti. V breme evidenčnega projekta ni mogoče prevzeti obveznosti. Za sofinanciranje projektov občin iz državnega proračuna morajo pristojna ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

Predlagatelj finančnega načrta mora v tridesetih dneh po uveljavitvi proračuna uskladiti NRP z dejanskim stanjem. Spremembe proračunskih virov v veljavnem NRP za prihodnja leta se lahko usklajujejo znotraj podprograma sprejetega NRP za posamezno leto.

K 25. členu:

Prvi odstavek tega člena določa, da je rok za plačilo obveznosti za neposredne proračunske uporabnike 30. dan, za posredne pa največ 30 dni. V preteklih letih so bili ti roki bistveno daljši, zakon pa je takrat plačilne roke določal samo za neposredne proračunske uporabnike. Zaradi zahtev po krajših plačilnih rokih, ki gospodarskim družbam omogočajo likvidnost, je bilo potrebno plačilne roke urediti tudi za posredne proračunske uporabnike. Takšna ureditev je bila uveljavljena v mesecu aprilu leta 2010. Plačilni rok začne teči naslednji dan po tem, ko neposredni uporabnik prejme listino, ki je podlaga za izplačilo. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ki se po zakonu ne dela ali v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delovni dan oziroma plačilni dan, v sistemu TARGET. Ne glede na navedene roke pa tretji odstavek tega člena določa tudi izjeme, kjer so plačilni roki lahko še krajši. Gre za plačila, kjer je glede na predmet pogodbe ali odločbe smiselno, da se plačilo lahko izvrši prej. Roki plačil, ki so določeni za državo, veljajo tudi za občine, razen v primeru, da občina v pogodbi dogovori krajše plačilne roke, če na ta način doseže nižjo pogodbeno ceno. Slednje je mogoče doseči predvsem tako, da se v pogojih za oddajo javnega

naročila opredeli to kot kriterij za oblikovanje ponudbe. Pri sklepanju mednarodnih pogodb oziroma nepogodbenih mednarodnih aktov se dogovori plačilni rok do 90 dni.

Predlagani člen določa tudi, da se mora plačilo investicijskih transferom občinam in posrednim uporabnikom proračunov izvršiti en dan pred plačilom izvajalcu, če občina ali posredni uporabnik proračuna predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu ter tudi, da se mora občinam ali posrednemu uporabniku izplačati nesporni del zahtevka, v kolikor je sporen le posamezen poslovni dogodek iz zahtevka.

K 26. členu:

Ta člen določa v katerih primerih in na kakšen način so predplačila dovoljena. Gre za določitev izjeme od ureditve v zakonu, ki ureja javne finance in ki predplačila načeloma prepovedujejo. S to določbo se želi pospešiti predvsem črpanje evropskih sredstev in olajšati izvedbo projektov, ki se financirajo iz sredstev EU, prav tako pa se na ta način zagotavljajo t.i. zagonska sredstva subjektom, ki že glede na svojo statusno obliko ne razpolagajo z začetnim kapitalom.

S 1. točko prvega odstavka tega člena se določa, da je predplačilo mogoče zgolj na podlagi neposredne uporabe predpisov EU. To določilo lahko razumemo zgolj kot pojasnjevalno določbo, saj ni dvoma, da je posamezne predpise EU potrebno implementirati v nacionalno zakonodajo, druge EU predpise pa je potrebno uporabljati neposredno. V primeru uporabe te določbe bo proračunski uporabnik pri izplačilu upošteval zgolj pogoje in pravila evropskega predpisa.

2. točka prvega odstavka nudi možnost predplačil v višini 30% prejetih namenskih sredstev EU. Za sklenitev pogodbe s katero se lahko dogovori predplačilo v višini več kot 100.000 eurov je potrebno še soglasje ministra, pristojnega za finance (četrti člen), določba pa selekcionira subjekte s katerimi se predplačilo lahko dogovori. Cilj ki ga določba zasleduje je omogočiti neprofitnim organizacijam zasebnega ali javnega prava, izvedbo projektov, ki jih, glede na to, da ne razpolagajo z ustreznimi sredstvi, ne bi mogli uresničiti.

3. točka omogoča predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti, in sicer za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter da je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu.

Odgovornost za prevzem rizikov za morebitno neupravičeno koriščenje sredstev je v na strani proračunskega uporabnika, ki sklene pogodbo, saj drugi odstavek tega člena določa, da če prejemnik sredstev ne upraviči prejetega predplačila s pogodbeno dogovorjenimi dokazili, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki je predplačilo dogovoril. 3. točka prvega odstavka omogoča predplačila brez katerih delovanje državnih in občinskih organov ni mogoče. Predlog zakona omogoča predplačilo tudi na podlagi 4. točke, saj bi neupoštevanje zahteve donatorja lahko predstavljalo izgubo sredstev.

K 27. členu

Člen določa pogoje, pod katerimi minister, pristojen za finance, izda soglasje v primeru predplačil osebi zasebnega ali javnega prava, ki je ustanovljena in deluje kot društvo, zavod, zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu ali ustanova, če je predplačilo dogovorjeno v višini nad 100.000 eurov. Kljub temu, da se želi pospešiti črpanje evropskih sredstev je določitev pogojev za prejem sredstev smiselna, saj bo minister za finance lahko nediskriminatorno odločal le, kadar bodo pogoji za pridobitev soglasja znani vnaprej. Minister bo za pomoč pri pripravi ustreznih dokazil izdal navodila in pri tem upošteval predpise o odpravi administrativnih ovir.

K 28. členu

Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to načrtovano v načrtu pridobivanja premičnega premoženja iz 11. in 12. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti in v NRP. Načrt pridobivanja premičnega premoženja mora biti usklajen z NRP. Načrt pridobivanja zajema pregled osnovnih sredstev, ki so potrebna za delovanje neposrednih uporabnikov in tako prikazuje stroške za nabavo osnovnih sredstev in izvedbo investicijskega vzdrževanja, ki ga je v letu, na katero se proračun nanaša, potrebno izvesti za normalno izvajanje nalog neposrednih uporabnikov. Ne glede na to določilo, pa neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je tovrsten izdatek nujen za izvedbo nepredvidenih popravil, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja. Zadnji odstavek določa še maksimalni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letu 2014 in 2015 lahko uporabi.

K 29. členu:

Namen člena je določiti način zagotavljanja pravic porabe za plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb ter sodnih, upravnih ali izvensodnih poravnav. Omenjeni pravni akti naj se plačajo v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen zagotovljene pravice porabe v svojem finančnem načrtu, če to ni mogoče, pa v breme neposrednega uporabnika, v čigar pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave. Za plačilo teh obveznosti se lahko odpre nova proračunska vrstica, pravice porabe na njej pa se zagotovijo s prerazporeditvami v okviru finančnega načrta uporabnika ali na drugačen način. Iz ene postavke se lahko plača tudi več istovrstnih zadev, ki bremenijo uporabnika. S tem želi predlagatelj zakona okrepiti disciplino neposrednih uporabnikov pri prevzemanju obveznosti ali izvajanju njihovih zakonskih nalog saj se morajo sredstva zaradi kršitev zagotoviti v finančnem načrtu konkretnega uporabnika proračuna. Po drugi strani se želi stimulirati državne organe k zagovarjanju interesov države pred sodišči ali upravnimi organi, kateri odločajo o zahtevkih, ki imajo posledice za državni proračun, za katere državni organi menijo, da v celoti ali delno niso utemeljeni. Določena je le ena izjema, in sicer za primer nepravilne oziroma nezakonite sodne odločbe. Zaradi zagotovitve nepristranskega sojenja se za ta namen škoda plačuje v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe in ne v breme sredstev sodišča.

K 30. členu

Republika Slovenija je v preteklosti ustanovila posamezne ustanove splošnega pomena na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja. Za delovanje in izvedbo programa dela nekaterih od teh ustanov so v proračunu zagotovljena sredstva. S predlagano spremembo zakona pa bo te ustanove mogoče financirati s sklenitvijo neposredne pogodbe. Zakon o mednarodnem razvojnem sodelovanju (Uradni list RS, št. 70/06) določa, da so izvajalci mednarodnega razvojnega sodelovanja med drugim tudi pravne osebe zasebnega prava, ki nepridobitno izvajajo mednarodno razvojno sodelovanje (11. člen), kamor sodijo zlasti ustanove. Nadalje je vloga ustanov, ki jih je vlada ustanovila ali soustanovila za zagotavljanje uradne razvojne pomoči, podrobno definirana v Resoluciji o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije za obdobje do leta 2015 (Uradni list RS, št. 73/08), ki jo je sprejel Državni zbor Republike Slovenije. Resolucija natančneje določa, da sodijo ustanove, ki jih je vlada ustanovila oziroma soustanovila za razvojno pomoč (kot na primer ITF, CEP, CEF, Ustanova Skupaj), v posebno skupino izvajalcev razvojne pomoči v Republiki Sloveniji. Gre za ustanove, ki so bile ustanovljene za mednarodno razvojno sodelovanje na posameznem vsebinskem oziroma tematskem področju. Velja načelo, da država kot njihova ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica iz proračunskih sredstev, namenjenih razvojnemu sodelovanju, zagotavlja sredstva za njihovo osnovno delovanje ob pogoju, da pripravijo in izvedejo ustrezen program dela (točka 28 resolucije). Novost zakona je način zagotavljanja sredstev za delovanje ustanov, saj morajo ustanove za pridobitev sredstev iz proračuna države predložiti ustrezne

listine oziroma dokazila, skrbnik pogodbe pa mora vsaj enkrat letno tudi preveriti namensko porabo sredstev z izvirnimi listinami.

K 31. členu

Neposredni uporabniki proračuna po sklenitvi pogodb prejemajo različne zahteve drugo-pogodbenih strank v povezavi z načinom izplačila sredstev iz proračuna. Poleg navedenega v povezavi z obveznostmi neposrednega uporabnika prihajajo tudi obvestila o različnih obligacijskih poslih, ki jih je upnik sklenil in so povezani z obstojem terjatve, ki jo ima upnik do neposrednega uporabnika in ki neposrednega uporabnika zavezujejo k določenemu ravnanju. Iz navedenega razloga je potrebno natančno spremljanje vseh obvestil, zato je zelo pomembno, da obvestilo o spremembi upnika ali osebe, kateri je obveznost potrebno izpolniti, prejme tudi računovodska služba.

K 32. členu

Predlagana določba omogoča vladi, da izda uredbe s katerimi podrobneje uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

K 33. členu

Člen določa vračila namenskih sredstev EU na podračun EZR države. Neposredni proračunski uporabnik mora pri porabi namenskih sredstev EU ravnati z vso možno skrbnostjo in prevzeti odgovornost za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih sredstev.

K 34. členu:

Za sklad je bistveno, da je opredeljen kot posebni račun oziroma podračun, na katerem se zbirajo prejemki proračuna za uresničevanje posebnega namena in so zato v tem zakonu opredeljeni kot namenski prejemki in izdatki. Proračunski sklad se ustanovi s posebnim zakonom ali mednarodno pogodbo, saj lahko samo zakon določi izjeme od proračunskega načela, da so vsi prejemki namenjeni pokrivanju vseh izdatkov. Člen identificira proračunske sklade, ki bodo delovali v letu 2014 in 2015. Pri oblikovanju tega člena je Ministrstvo za finance zasledovalo cilj, da se ne odpirajo novi proračunski skladi, saj ti v večji meri kot namenska sredstva predstavljajo odmik od načela transparentnosti porabe proračunskih sredstev. Pri izločitvi pravic porabe na podračun proračunskega sklada se namreč ne more evidentirati poraba za pravilen namen, ampak je to mogoče šele, ko se izplačujejo sredstva iz podračuna sklada. S tem se slabi transparentnost porabe proračunskih sredstev, saj se pri načrtovanju in pri porabi sredstev za financiranje sklada ne prikazuje pravilen, dejanski namen porabe ter slabi fleksibilnost pri načrtovanju in upravljanju s proračunom, ker gre za namenske izdatke.

K 35. členu:

Ob izpolnitvi pogojev ZJF je dovoljeno odpisati dolg, ki ga ima posamezen dolžnik do Republike Slovenije. Skupna višina vseh odpisanih dolgov v posameznem letu je 1.000.000 EUR. Obseg sredstev za ta namen se s predlogom tega zakona ne spreminja. Načeloma je razlog za odpis dolga vezan na nemožnost izterjave.

Člen določa izjemo od obvezne izterjave in določa, da v primerih, ko dolg do posameznega dolžnika ne presega dvakratnika stroškov pošiljanja priporočenega pisma, dolga ni potrebno izterjati.

K 36. členu:

Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike v 6. odstavku 32. člena omogoča državam članicam, da se v utemeljenih primerih lahko odločijo, da ne bodo izvajale postopka izterjave. Ta odločitev se lahko sprejme v primeru, če je skupna vsota že obstoječih in predvidenih stroškov izterjave višja od zneska izterjave oziroma

če izterjave ni mogoče izvršiti zaradi plačilne nesposobnosti dolžnika, pri čemer je plačilna nesposobnost ugotovljena in priznana v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice.

Glede na to, da je upravljanje s terjatvami zelo pomembno in občutljivo področje, ki je podvrženo natančnemu pregledu in sankcijam, je Komisija s strani držav članic zbrala podatke o stroških izterjav v odnosu do višine dolgov, ki jih je potrebno izterjati. Na podlagi analize podatkov, ki so jih poročale države članice je bilo ugotovljeno, da so stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve, če znesek, ki ga je treba izterjati od upravičenca v zvezi s posameznim plačilom, brez obresti ne presega 100 EUR. Povprečni dolg posameznega dolžnika v naboru dolžnikov do 100 EUR je v preteklih dveh letih znašal 45,52 EUR. Odločitev Evropske Komisije o neizvajanju postopkov izterjave za primere, ko dolg brez obresti ne presega 100 EUR je bila implementirana v Uredbi Komisije št. 885/2006 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 glede akreditacije plačilnih agencij in drugih organov ter potrditve obračunov Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja kot pomoč de minimis.

Pri presoji upravičenosti takšne zakonske določbe je bilo upoštevano predvsem načelo gospodarne in smotrne porabe proračunskih sredstev. Ni dvomov, da v kolikor se možnosti neizterjave ne bomo poslužili, bo to pomenilo, da je RS podvržena strogim evropskim pravilom in sankcijam za prekrške, ki nastanejo v postopkih upravljanja s terjatvam. Višina finančnih korekcij (vračilo sredstev v proračun Skupnosti), ki jo določi Evropska komisija, je odvisna od ugotovljenih nepravilnosti in vrednosti področja, na katerega se kršitev nanaša, in se običajno giblje v razponu od 2%-5% od te vrednosti. V zadnjem primeru, v katerem je bila izrečena finančna korekcija za nepravilnosti v zvezi s postopki, ki jih izvaja Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja, je ta znašala 1,5 mio eurov, ki jih je potrebno vrniti v proračun EU. Poleg navedenega je bilo upoštevano tudi to, da Agencija za kmetijske trge vodi knjigo z 21.301 dolžnikom, ki je predmet letnih pregledov s strani revizorjev certifikacijskega organa (Urad za nadzor proračuna) in pozneje Komisije v okviru letne potrditve obračunov (Annual Clearance of Accounts). Veliko število dolžnikov namreč povečuje tveganje za napake (negativen revizijski certifikat) in s tem za nepotrditev letnih obračunov ter, posledično, za finančne korekcije tudi iz tega naslova.

K 37. členu

S predlagano določbo se omogoča, da državni proračuna prosta denarna sredstva na računih, vključenih v EZR, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

K 38. členu

Člen določa višino kapitalskih naložb, ki jih ni potrebno vključiti v letni program. Republika Slovenija med letom pridobiva kapitalске naložbe tudi na podlagi sklepov o dedovanju (v primerih, ko zapustniki nimajo dedičev). Gre za manjše deleže v d.o.o. ali manjše število posameznih delnic, ki ne predstavljajo strateških naložb države.

K 39. členu:

Člen določa maksimalen obseg zadolževanja države za financiranje proračuna za leti 2014 in 2015 (presežkov odhodkov nad prihodki, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja). Pri določitvi obsega možnega zadolževanja so bili upoštevani predvideni najnujnejši odhodki proračuna za naslednji dve leti. V skladu s predlagano določbo četrtega odstavka 39. člena ZIPRS1314 mora minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo minister, pristojen za finance, pisno pooblasti, sprejeti odločitev o poslih začasnega prenos dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije na pravno osebo,

ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, v okviru vsakoletnega programa financiranja, ki ga sprejme vlada. Glede na to, da na podlagi takšnega posla Republika Slovenija prejme znesek (kupnina), ki je namenjen financiranju državnega proračuna oziroma odplačilu glavnice dolga proračuna države, je potrebno takšen posel uvrstiti v okvir programa financiranja, pri čemer se prejeta kupnina, skladno s predlagano določbo sedmega odstavka tega člena predlaganega zakona, všeteje v obseg zadolževanja iz prvega in drugega odstavka tega člena.

S šestim odstavkom 39. člena se zagotavlja pravna podlaga za sklepanje poslov začasnega prenosa dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije. Začasni prenosi dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije se dovoljujejo za dva namena: za namen financiranja državnega proračuna in za namen začasnega prenosa banki ali hranilnici, v kateri se izvajajo ukrepi za krepitev stabilnosti bank v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank. Hkrati se skladno pravni naravi poslov začasnih prenosov, opredeljenih v tem odstavku, dopolnjujejo obstoječa določila ZJF glede upoštevanja takšnih izdaj dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije v obsegu zadolževanja proračunskega leta, v katerem so takšni posli sklenjeni. Izdaje začasno prenesenih dolžniških vrednostnih papirjev se ne vštevajo v obseg zadolževanja za financiranje potreb proračuna za leto, v katerem se takšne izdaje oziroma prenosi izvršijo, vendar le v kolikor posli izpolnjujejo pogoje določene v drugem stavku šestega odstavka tega člena. Prejemnik začasno prenesenih dolžniških vrednostnih papirjev se v pogodbi o takšnem poslu zaveže, da bo še pred dospelostjo vrednostnih papirjev izdajatelju vrednostnega papirja vrnil enako število vrednostnih papirjev iste serije in da bo izdajatelju vrednostnega papirja najkasneje v treh delovnih dneh od prejema vrnil vsak znesek obresti ali drug donos, ki ga je prejel iz naslova vrednostnega papirja oziroma bi ga prejel, če bi bil njegov imetnik. S takšno zavezo prodajalec v času začasnega prenosa ohranja ekonomsko lastništvo dolžniških vrednostnih papirjev (nasprotna pogodbeni stranka ni upravičena do donosov in vračila glavnice začasno prenesenih dolžniških vrednostnih papirjev). Tak način evidentiranja in takšni pogoji so postavljeni za oba namena začasnih prenosov dolžniških vrednostnih papirjev, opredeljena v šestem odstavku tega člena. Glede na pogoje začasnih prenosov za namen financiranja proračuna, pa se po predlagani določbi sedmega odstavka tega člena, v obseg zadolževanja iz 1. in 2. odstavka tega člena vševa kupnina, ki jo ob začetni prodaji oziroma prenosu dolžniškega vrednostnega papirja prejme prodajalec, saj je z njo zagotovljeno financiranje potreb proračuna za leto, v katerem je posel sklenjen.

Osmi odstavek predlaganega člena dopolnjuje obstoječa določila ZJF za evidentiranje sprememb v stanju dolga, do katerih pride ob kršitvi pogodbenih obveznosti iz poslov začasnih prenosov. Pri začasnih prenosih, sklenjenih za namen financiranja državnega proračuna, za Republiko Slovenijo ob kršitvi nastane obveznost predčasnega vračila prejete kupnine, ki je bila uporabljena za financiranje potreb proračuna v letu sklenitve posla. Predčasno odplačilo se izvrši kot odplačilo glavnice državnega dolga v računu financiranja državnega proračuna za leto, v katerem je prišlo do kršitve. Hkrati ob kršitvi nasprotna stranka pridobi pravico do prodaje dolžniških vrednostnih papirjev, ki so ji bili ob sklenitvi posla preneseni v funkciji zavarovanja njene terjatve za poplačilo vračila kupnine. Za Republiko Slovenijo, kot izdajatelja teh prodanih dolžniških vrednostnih papirjev, nastane obveznost plačila obresti in glavnice do vsakokratnih imetnikov vrednostnih papirjev. Z osmim odstavkom tega člena je zagotovljena pravna podlaga za evidentiranje dolga iz prodanih obveznic, ki se izkaže samo v bilanci stanja.

Dolžniški vrednostni papirji Republike Slovenije, ki so preneseni na pravno osebo, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, so v funkciji zavarovanja. Kot pojasnjeno, pride v primeru kršitve pogodbe o repo poslu zaradi neizpolnjevanja obveznosti pogodbenih strank do izvršitve zavarovanja, torej si pravna oseba lahko dokončno prisvoji finančne instrumente po trenutnih tržnih cenah ali pa jih proda in realizirano kupnino uveljavlja kot dejansko tržno ceno, ki se upošteva pri preračunu in pobotu medsebojnih pogodbenih obveznosti. Glede na navedeno predstavlja znesek zavarovanja potencialni dolg Republike

Slovenije, če bi bilo zavarovanje (prenesene obveznice Republike Slovenije) realizirano pod njegovo nominalno vrednostjo. S tega vidika je ključna postavitev omejitve nominalnega zneska dolžniških vrednostnih papirjev iz predlaganega osmega odstavka tega člena v višini 1 mrd EUR, ki jih Republika Slovenija lahko izda za namen prenosa na pravno osebo, katera financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države.

V predlagani določbi šestega odstavka tega člena se poleg možnosti izdaje lastnih dolžniških vrednostnih papirjev in njihov prenos pravni osebi, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države vzpostavlja možnost, prenosa teh vrednostnih papirjev banki ali hranilnici, v kateri se izvajajo ukrepi za krepitev stabilnosti bank. Enako kot pri izdaji in prenosu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev za namen financiranja primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, sta tudi v tem primeru postavljena pogoja, ki morata biti izpolnjena za takšen posel, in sicer se mora prejemnik s pogodbo zavezati, da bo še pred dospelostjo vrednostnih papirjev izdajatelju vrnil enako število vrednostnih papirjev iste serije in da bo izdajatelju vrednostnega papirja najkasneje v treh delovnih dneh od prejema vrnil vsak znesek obresti ali drug donos, ki ga je prejel iz naslova vrednostnega papirja. Skladno z določbo devetega odstavka tega člena skupni znesek dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih za takšen namen lahko izda in prenese Republika Slovenija na banko, v kateri se izvajajo ukrepi za krepitev stabilnosti bank, ne sme presežati skupnega nominalnega zneska dolžniških vrednostnih papirjev Družbe za upravljanje terjatev bank, d. d., ki jih banke ali hranilnice prenesejo državi za čas trajanja prenosa.

K 40. členu:

Člen ohranja vsebino, ki jo je vseboval tudi do sedaj veljavni zakon o izvrševanju proračuna. Pri upravljanju z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države je za optimalno upravljanje likvidnosti le-tega, hkrati pa za racionalizacijo stroškov kratkoročnega zadolževanja proračuna in njegovih posrednih uporabnikov, potrebno sistemu enotnega zakladniškega računa države zagotoviti možnost likvidnostnega zadolževanja. Likvidnostno zadolževanje omogoča fleksibilnejše in učinkovitejše upravljanje s sredstvi sistema enotnega zakladniškega računa države, poleg tega pa s tem država prispeva svoj delež k stabilizaciji denarnega trga ob hkratnem zniževanju stroškov zadolževanja. Pri tem so učinki na državni proračun tako neposredni, kakor tudi posredni. Neposredni so predvsem vplivi na pogoje likvidnostnega zadolževanja in plasiranja presežnih sredstev proračuna, posredno pa se učinek pokaže v večjem presežku od upravljanja z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države, katerega del je tudi prihodek proračuna. Po drugi strani pa stabilizacija denarnega trga prispeva tudi k bolj stabilnim obrestnim meram zadolževanja države na denarnem trgu.

K 41. do 43. členu:

Z navedenimi členi se določa največji možni obseg poroštev, ki jih v letih 2014 in 2015 lahko podeli država v skladu s posebnimi zakoni za kredite, ki jih najemajo podjetja za graditev javne infrastrukture, ki je v državni lasti ter tudi za inštrumente, ki se obravnavajo v skladu s pravili državnih pomoči. Po tem zakonu se poroštva plačajo v breme postavk v finančnem načrtu ministrstva za finance. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah tega ministrstva se takoj razporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v čigar delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo izdano poroštvo. Že ZJF pa določa, da minister za finance začne takoj po izpolnitvi poroštvne obveznosti države, postopek za poplačilo regresnega zahtevka od glavnega dolžnika in sicer na podlagi pogodbe o zavarovanju poroštva.

K 44. členu:

V skladu z Zakonom o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov se za leti 2014 in 2015 določi največji možni obseg iz naslova zavarovanj pred različnimi riziki pri

mednarodnih gospodarskih poslih in poroštvena kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne d.d..

K 45. členu:

Predlagani člen določa višino povprečnine, ki pripada občinam za leti 2014 in 2015. Za leto 2014 je vlada že v letu 2013 z obema združenjema sklenila dogovor o višini povprečnine, za leto 2015 pa je povprečnina določena ob upoštevanju obveznosti zniževanja izdatkov proračunov v prihodnjih letih zaradi uveljavitve fiskalnega pravila.

K 46. členu:

Drugi odstavek 21. člena v zvezi z 39. členom Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06 in 57/08, v nadaljevanju: ZFO-1) določa, da se občinam vsako proračunsko leto v državnem proračunu zagotovijo sredstva za sofinanciranje investicij. Z ZUJF se je višina sredstev za sofinanciranje investicij občin znižala. Glede na javnofinančno situacijo v Republiki Sloveniji je potrebno višino sredstev za sofinanciranje investicij občin še znižati oziroma jo v letu 2015 ukiniti, saj za te namene v proračunu države ni mogoče zagotoviti sredstev.

Ker se ugotavlja, da občine odobrenih sredstev strukturne kohezijske politike ne porabljajo v skladu s predvideno dinamiko črpanja in ker obstaja resna bojazen, da navedena sredstva ne bodo počrpana, se s predlaganim členom sankcionira in spodbuja občine, da odstopijo od tistih projektov, kjer je mogoče z veliko stopnjo verjetnosti ugotoviti, da zaradi zamud ne bodo pravočasno končani. Z odstopom, bi se sprostile pravice porabe, posledično pa bi bilo mogoče uvrstiti projekte, ki so pripravljene do nivoja, ko se z gotovostjo pričakuje tudi njihovo končanje in črpanje evropskih sredstev.

K 47. členu

Ta člen usmerja neposredne uporabnike pri izvajanju politike zaposlovanja, napredovanja in nagrajevanja zaposlenih. Uporabniki ne smejo pri prevzemanju in plačevanju obveznosti iz naslova plač ustvarjati primanjkljajev na proračunskih postavkah, ki vsebujejo plačne konte. To pomeni, da morajo predstojniki zagotoviti izplačevanje plač v skladu s predpisi in kolektivnimi pogodbami, pri tem pa jih navedeni člen zavezuje tudi, da morajo delo organizirati tako, da na postavkah, ki vsebujejo plačne konte ne ustvarijo primanjkljaja. To je mogoče doseči na različne načine, med drugim tudi z spremembami delovnega časa, prerazporejanjem dela znotraj kolektiva, zagotovitvijo polne zaposlenosti zaposlenih v okviru rednih delovnih ur, učinkovitimi navodili itd.

K 48. členu

Stroški dela predstavljajo znaten obseg sredstev proračunov in v kolikor se želi zagotoviti dolgoročno vzdržne javne finance, je nujno potrebno znižati tudi obseg stroškov dela. Zakon ne določa ukrepov, pač pa to prepušča posameznemu uporabniku, da znotraj svojega delokroga poišče ustrezne rešitve. Predlog člena le zavezuje neposredne uporabnike proračuna, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetem finančnem načrtu. Predlagani zakon zavezuje predstojnike neposrednih uporabnikov, da pripravijo izhodišča za oblikovanje finančnih načrtov posrednih uporabnikov in na ta način vplivajo na zmanjšanje stroškov dela. Nadalje predlagani člen zavezuje posredne uporabnike, da morajo posredovati sprejete finančne načrte v soglasje pristojnemu ministrstvu, najkasneje v 60 dneh po sprejemu proračuna države oziroma na občinski ravni, po sprejemu proračuna občine ter tudi, da morajo organu, pristojnemu za izdajo soglasja k finančnemu načrtu in programu dela posredovati tudi sprejeta letna poročila o delu. Razlog za predlagano dopolnitev ureditve v primerjavi z ureditvijo po ZIPRS1314 je v tem, da je smiselno, da se letno poročilo potrjuje na enak način kot letni program dela in finančni načrt.

Predlagani člen tudi omejuje, da bi posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov lahko neomejeno prerazporejali sredstva na plačne konte, ter določa tudi, da v kolikor

posrednim uporabnikom proračuna, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 30 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje ne izda iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z izhodišči vlade oziroma župana, se temu proračunskemu uporabniku do pridobitve soglasja, zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

K 49. členu

S predlagano določbo se zavezuje ZPIZ in ZZZS, da pripravita finančne načrte v skladu z izhodišči in predpostavkami za pripravo državnega proračuna, ter tudi, da morata finančne načrte posredovati vladi v sprejem v 30 dneh po sprejemu proračuna države.

K 50. členu

V skladu z določbami ZUJF je zaposlovanje v javnem sektorju omejeno, in sicer ta zakon določa primere in pogoje, ob izpolnjevanju katerih je zaposlitev možna, prav tako pa določa pristojne organe za izdajo soglasja za zaposlitev. Vendar pa ZUJF ne vsebuje določb glede nadzora nad izvajanjem določb, ki omejujejo zaposlovanje, in določb glede sankcij za ravnanja, ki niso skladna s 183. in 186. členom. Za uravnoteženje javnih financ ter za zmanjševanje obsega sredstev, potrebnih za stroške dela, je že ZIPRS1314 določil, da morajo uporabniki proračuna izvajati politiko zaposlovanja in sistemiziranja delovnih mest tako, da ne ustvarjajo primanjkljajev na postavkah za plače, za kršitev te določbe pa je predvidena sankcija, in sicer globa v višini 2.500,00 eurov za odgovorno osebo neposrednega in posrednega proračunskega uporabnika.

Predlagana ureditev natančneje in dodatno ureja omejitve zaposlovanja v javnem sektorju, in sicer tako, da nalaga vsem posrednim uporabnikom proračuna obvezno pripravo kadrovskega načrta in določa, da je zaposlovanje možno le, če bo imel uporabnik proračuna sprejet program dela in finančni načrt, ki mora vključevati tudi kadrovske načrte. Nadalje se s predlaganim členom določa, da mora predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za politiko zaposlovanja. Ta izhodišča morajo biti pripravljena tako, da se bo skupno število zaposlenih pri posrednih uporabnikih proračuna iz njegove pristojnosti, ki so opredeljeni v drugem stavku drugega odstavka 48. člena ZIPRS1314 v obdobju januar 2013 in januar 2014 – januar 2015 znižalo v vsakem obdobju za en odstotek. V skladu s posredovani izhodišči mora posredni uporabnik proračuna pripraviti kadrovske načrte. Politika zaposlovanja mora slediti ciljnemu stanju, to je 1 % znižanju števila zaposlenih. To pomeni, da je zaposlovanje možno samo v primerih, ko so izpolnjeni naštetih pogoji ter po pridobljenem soglasju pristojnega organa, kot to izhaja iz 183. in 186. člena ZUJF

K 51. členu

S predlaganim členom se določajo izjeme, ki predlagateljem finančnih načrtov, ter drugim uporabnikom proračuna države ali občine dopuščajo prekoračitev obsega sredstev stroškov dela. Gre za tiste primere, pri katerih izdatki ne bremenijo proračuna države ali občine.

K 52. členu

Predlagani člen določa obvezno pripravo polletnega poročila in določitev sanacijskega načrta v kolikor iz polletnega poročila izhaja presežek prihodkov nad odhodki.

K 53. členu

Predlagani člen določa pristojnost za izvajanje inšpekcijskega nadzora.

K 54. členu:

Ta člen določa prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF. V primerih, ko se sklene pogodba

za daljše obdobje od enega leta pa se denarne obveznosti lahko valorizirajo le na način, kot ga določa Pravilnik o načinih valorizacije denarnih obveznosti.

K 55. členu

Zaradi nujnosti po zniževanju izdatkov državnega proračuna kot tudi vseh ostalih blagajn javnega financiranja se s predlaganim členom določa začasen ukrep, po katerem se pokojnine in drugi prejemki, priznani na podlagi pravic iz prvega odstavka 3. člena, prejemki iz 389., četrtega odstavka 392., 404. in 405. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, do 31. decembra 2015 ne bodo usklajevali.

K 56. členu:

Iz istega razloga kot v 55. členu se, kot začasen ukrep, s predlaganim členom določa tudi neusklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji

K 57. členu

Člen določa, da imajo lahko neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov na način, določen z odredbo o dvigih gotovine neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov državnega in občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Republike Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Republike Slovenije, pri izbranih poslovnih bankah odprte posebne račune z ničelnim stanjem, preko katerih opravljajo dvige gotovine.

K 58. členu

Tretji odstavek 31. člena Zakona o Radioteleviziji določa, da se višina prispevka določa za zakonom, Vlada pa lahko višino prispevkov spremeni za največ 10%, če za to obstajajo utemeljeni ekonomski razlogi, vendar najkasneje do 1. septembra tekočega leta za naslednje leto.

Vlada namerava vprašanje prispevka za programe Radiotelevizije Slovenija ponovno sistemsko urediti v okviru zakona, ki ureja delovanje javne radiotelevizije, vendar pa glede na to, da bo Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 v tem delu za leto 2014 prenehal veljati, je treba višino prispevka določiti v okviru Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014.

K 59. členu

V ZUJF so določene spremembe pri plačevanju koncesijske dajatve. ZUJF v 131. členu ureja zbiranje in odvajanje sredstev iz koncesijske dajatve v proračunski sklad ministrstva, kar pa se s tem členom spreminja na način, da se ta sredstva plačujejo v Proračun Republike Slovenije.

Kot izhaja iz prvega odstavka 131. člena ZUJF, naj bi organizacije oziroma delodajalci, ki posredujejo začasna in občasna dela osebam iz drugega odstavka 6. b člena ZZZPB, v proračunski sklad nakazali le tisti del koncesijske dajatve, ki je namenjena za sofinanciranje štipendij. Glede na navedeno je potrebno besedilo spremeniti tako, da bo nedvoumno razvidno, katere podatke bo zajemal obračun.

K 60. členu

Zaradi pravilnosti določitve nadzornega organa nad obračunavanjem in plačevanjem dela koncesijske dajatve (kar je sicer urejal 132. člen ZUJF, ki pa se je z ZIPRS1314 črtal), se opredeli nadzorni organ ter določa, da se za vprašanja postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določena v ZUJF, uporabljajo določbe zakonov, ki urejajo davčni postopek oziroma davčno službo..

K 61. členu

S predlaganim členom se določa prenos zbiranja in obdelave podatkov premoženjskih bilanc iz Ministrstva za finance na AJPES.

K 62. členu

V skladu z drugim odstavkom 145. člena Zakona o davku na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) se lahko stopnja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) po ZDDV-1 z Zakonom o izvrševanju proračuna poveča ali zmanjša za do 15%.

S tem členom se podaljšuje ureditev iz preteklega leta, v skladu s katero je bil urejen dvig splošne stopnje za 2 odstotni točki, iz 20 na 22% (povečanje za 10%) in dvig nižje stopnje za 1 odstotno točko, iz 8,5 na 9,5% (povečanje za 11,76%).

Vlada ocenjuje, da bo predlagano povečanje stopenj DDV pomeni na letni ravni za 250 mio eurov višje prihodke iz naslova DDV. Ocena je narejena na osnovi prihodkov iz naslova DDV v letu 2012, na strukturi končne potrošnje za leta 2009 - 2011, ob predpostavki, da se bo višji DDV prenesel v višje drobnoprodajne cene in da se bo končna potrošnja znižala za 1,5 %. Enak učinek (250 mio) prinesejo tudi izračuni ob predpostavki, da se višji DDV ne bo prenesel v drobnoprodajne cene blaga in storitev (znižala bi se osnova za davek), kar ne bi neposredno vplivalo na raven končne potrošnje.

K 63. členu

S predlaganim členom se, enako kot v preteklem letu, poleg že predlaganega znižanja praga za zajem nepremičnin v obdavčitev z davkom na nepremično premoženje večje vrednosti, uredi tudi drugo problematiko, ki se je pokazala pri izvajanju določb ZUJF, ki urejajo to obdavčitev in hkrati razširi obdavčitev na vse nepremičnine, ki niso z zakonom eksplicitno iz obdavčitve izvzete.

Ohranja se predlog, da se davek na nepremično premoženje večje vrednosti do uveljavitve zakona, ki ureja davek na nepremičnine, odmeri za vse nepremično premoženje v lasti posameznega lastnika, kadar njegova skupna vrednost znaša najmanj 500.000 eurov.

S predlaganim členom se bolj jasno, kot je to urejeno v ZUJF, določa, katere nepremičnine se obdavčijo oziroma katere se iz obdavčitve izvzamejo. Iz obdavčitve se jasneje izvzamejo vse nepremičnine, za katere se šteje, da so poslovne in industrijske nepremičnine ter nepremičnine za javni namen. In sicer se kot take štejejo vse stavbe in deli stavb, ki jim je v registru nepremičnin pripisana ena od šifer dejanske rabe, navedene v členu. Sedemestne šifra dejanske rabe so za potrebe evidentiranja in vrednotenja nepremičnin nadgrajene šifre enotne klasifikacije vrst objektov (CC-SI klasifikacija), kot jo določa Uredba o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena (Uradni list RS, št. 33/03, 78/05-popr., 25/10 in 109/11). Šifrant je razviden na spletnih straneh Geodetske uprave. Poleg navedenih vrst stavb se iz obdavčitve izvzamejo tudi parcele, na katerih te stavbe stojijo. Iz seznama je razvidno, da se v oprostitev uvrščajo praktično vse vrste stavb in delov stavb, razen stanovanjskih. S tem seznamom se iz obdavčitve izločajo tudi stavbe za javni namen kot so stavbe in deli stavb za namene zdravstva, izobraževanja, kulture (muzeji, knjižnice ...) itd.

Poleg teh se iz obdavčitve kot poslovne in industrijske nepremičnine izvzema nepremičnine, ki se vrednotijo po modelih množičnega vrednotenja kot elektrarne, črpalke, pristanišča in rudniki, kar je razvidno iz registra nepremičnin, in to ne glede na to, kakšna dejanska ali namenska raba jim je pripisana.

Kot poslovne nepremičnine se iz obdavčitve izvemajo tudi parcele, ki so v registru nepremičnin po namenski rabi evidentirane kot kmetijska, gozdna in vodna zemljišča ter parcele, za katere v registru nepremičnin namenska raba ni evidentirana ali je evidentirana namenska raba »druga zemljišča«, po dejanski rabi, kot jo izkazuje zemljiški kataster, pa so kmetijska in gozdna zemljišča in so vrednotene z modeli vrednotenja za kmetijska in gozdna zemljišča.

Kot nepremičnine za javni namen se iz obdavčitve v celoti izločijo tudi preostale vrste nepremičnin (parcele ter stavbe in deli stavb), ki so v lasti Republike Slovenije, občin ali v lasti drugih pravnih oseb javnega prava. S to določbo se, poleg nepremičnin, ki so javno dobro (ceste, vodotoki, železniške proge, nepremičnine, ki imajo v registru nepremičnin eno od oznak za javno dobro), dodatno iz obdavčitve izvzema tudi druge vrste nepremičnin, ki v seznamu niso eksplicitno navedene (to so pretežno stanovanjske nepremičnine in stavbna zemljišča), so pa v lasti države, občin ali pravnih oseb javnega prava. To so pravne osebe, ustanovljene z aktom vlade ali občine in so namenjene zagotavljanju javne koristi. Torej se bodo iz obdavčitve izvzele tudi stanovanjske nepremičnine in stavbna zemljišča v lasti navedenih subjektov.

Parcele, na katerih je evidentirana namenska raba »stavbno zemljišče«, se načeloma obdavčujejo. Izjemoma se iz obdavčitve izločijo parcele, ki po namenski rabi niso kmetijska ali gozdna zemljišča, so pa take po dejanski rabi in se tudi dejansko uporabljajo za opravljanje kmetijske oziroma gozdarske dejavnosti. Za namene zakona se šteje, da se take parcele dejansko uporabljajo za kmetijsko ali gozdarsko dejavnost, kadar so v lasti oseb, ki kot glavno dejavnost opravljajo kmetijsko (šifra SKD A 01.11 do A 01.50) ali gozdarsko dejavnost (šifra SKD A 02.1) ali v lasti fizičnih oseb, ki so nosilci ali člani kmečkega gospodinjstva, za katero se dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavlja na podlagi vodenja knjigovodstva z upoštevanjem dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ali na podlagi pavšalne ocene dohodka. Po predpisih o dohodnini se kot kmečko gospodinjstvo šteje skupnost oseb, ki živijo na istem naslovu in njihov skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti letno znaša najmanj 200 eurov.

Za določitev predmetov obdavčitve in tudi za določitev nepremičnin, ki se bodo iz obdavčitve izvzemale, je bistven podatek o vrsti nepremičnine, kot je evidentiran v registru nepremičnin. Torej se bodo nepremičnine, ki se bodo obdavčile, določile na podlagi podatkov registra nepremičnin. Le podatek o šifri SKD dejavnosti lastnika in podatek o tem, ali se za neko osebo šteje, da opravlja kmetijsko in gozdarsko dejavnost, se bo preveril v fazi priprave podatkov za odmero na DURS, in sicer z vpogledom v davčni register in druge davčne evidence. S predlaganimi rešitvami ne bo več potrebno preverjati dejanskega stanja nepremičnin pri lastnikih. S tem se bo zelo poenostavil postopek odmere davka na nepremično premoženje večje vrednosti, ki bo v celoti slonel na podatkih GURS in DURS.

Skladno s predlagano rešitvijo se do uveljavitve zakona, ki ureja nepremičnine, v obdavčitev vključuje večina stanovanjskih nepremičnin (tudi če so te v lasti pravnih oseb) ter vrst zemljišč, ki z določbami niso eksplicitno izvzete iz obdavčitve. Taka so predvsem stavbna zemljišča, neplodna in podobna zemljišča.

S predlaganim četrtem odstavkom se, zaradi zagotovitve, da se v načelu z davkom obremeni ekonomski lastnik nepremičnine, in da se omogoči, da se odmera v celoti izvede na podlagi javnih evidenc, brez dodatnega preverjanja stanja nepremičnine pri zavezancih, dopolnjuje definicija davčnega zavezanca z določbo, da se v primeru finančnega najema na stanovanjski nepremičnini, če je finančni najem v skladu s predpisi o množičnem vrednotenju evidentiran v evidenci trga nepremičnin, kot davčni zavezanec šteje fizična ali pravna oseba, ki je evidentirana v evidenci trga nepremičnin kot lizingojemalec. Ker se do sedaj ta razmerja niso

sistemske zajemala v evidenco trga nepremičnin oziroma se bodo, v skladu z Zakonom o množičnem vrednotenju nepremičnin, začela sistemsko evidentirati šele po uveljavitvi nove programske rešitve za evidenco trga nepremičnin, za kar pa ni še jasnega roka, se predlaga, da se omogoči, da se podatke o pogodbah finančnega najema po stanju pogodbe na dan 1. januarja leta odmere davka posreduje v evidenco trga nepremičnin do 15. februarja leta odmere.

Hkrati se do uveljavitve zakona, ki ureja davek na nepremičnine, v obdavčitev vključuje tudi večji del stanovanjskih nepremičnin, za te predlaga posebna, nižja stopnja obdavčitve. In sicer ostaja predlog, da se za nepremično premoženje posameznega lastnika, kadar to ne preseže 2 mio. eurov, davčna osnova obdavči po stopnji 0,5 %, za del nepremičnin v davčni osnovi, ki so stanovanjske nepremičnine, pa se predlaga davčna stopnja v višini 0,25 %, torej pol nižja. Enako se za nepremično premoženje posameznega zavezanca, kadar njegova skupna vrednost preseže 2 mio eurov, ohrani davčna stopnja v višini 1,0 %, razen za del premoženja v stanovanjskih nepremičninah, ki se obdavči s stopnjo 0,5 %.

Za določitev pripadnosti davka, podrobnejšo določitev davčnega zavezanca, davčne osnove, postopka odmere in posebnosti plačila davka ter za uporabo drugih predpisov za odmero davka na nepremično premoženje večje vrednosti se ohranja uporaba določb 9. poglavja ZUJF, ki celovito ureja področje obdavčitve nepremičnega premoženja večje vrednosti.

Širitev obsega obdavčitve pomeni višji finančni izplen od tega davka in sicer se ocenjuje, da bo prihodek iz naslova davka na nepremično premoženje večje vrednosti ob teh predpostavkah lahko prinesel okoli 26,1 mio eurov prihodka letno.

K 64. členu

S predlaganim členom se določa obveznost Kapitalski družbi pokojninskega in invalidskega zavarovanja, da zagotovi razliko, če izdatki ZPIZ presegajo prihodke iz prispevkov za obvezno zavarovanje. Ta dodatna obveznost KAD-a je omejena z višino sredstev, ki jih KAD prejme iz naslova prodaj kapitalskih deležev naložb v državni lasti. Predlagani člen tudi izrecno določa, da KAD pripada 10% kupnine od prodaj kapitalskih naložb v državni lasti, ter tudi, da lahko vlada določi večji odstotek v kolikor je to nujno potrebno za ohranitev kapitalske ustreznosti KAD-a.

K 65. členu:

Dogovor o dodatnih ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za uravnoteženje javnih financ v obdobju od 1. junija 2013 do 31.12. 2013, ki sta ga sklenila Vlada RS in reprezentativni sindikati javnega sektorja, vsebuje tudi določbo, da se nadomestilo za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni in poškodbe izven dela, ki bremeni delodajalca, za vse zaposlene v javnem sektorju določi v višini 80 % osnove. Za javne uslužbenke, za katere pravice so pravice in obveznosti urejene v kolektivnih pogodbah, bo ta dogovor realiziran s spremembo kolektivnih pogodb dejavnosti ali poklicev, za funkcionarje in za tiste javne uslužbenke, za katere tega ne ureja kolektivna pogodba, pa je treba višino nadomestila določiti z zakonom. Prav tako bo predlagana določba podlaga za določanje višine nadomestila za tiste javne uslužbenke, za katere bi bila višina na dan uveljavitve tega zakona določena drugače. S predlagano rešitvijo se za vse zaposlene v javnem sektorju, torej tako za funkcionarje kot za javne uslužbenke realizira dogovor, sklenjen med vlado in sindikati, tako, da bodo glede višine nadomestila za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni in poškodbe izven dela v enakem položaju.

K 66. členu

Člen, enako kot v letu 2013, za javne uslužbenke in funkcionarje določa višina regresa za letni dopust za leto 2014. Predlog tega zakona regres za letni dopust za leto 2014 ureja ne glede na

določbe Zakona o delovnih razmerjih, Kolektivne pogodbe za javni sektor in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev. Predlog razporeditve višine regresa za letni dopust za leto 2014 je določen glede na višino osnovne plače oziroma plačnega razreda, v katerega je javni uslužbenec oziroma funkcionar uvrščen v mesecu pred izplačilom regresa. Javnim uslužbencem in funkcionarjem, uvrščenim v 51. plačni razred in višje, regres za letni dopust za leto 2014 ne bo izplačan. V skladu s predlaganim členom se regres za letni dopust za leto 2014 izplača pri plači za mesec maj 2014. V predlogu člena je natančneje opredeljen tudi plačni razred za določitev višine regresa in sicer je to plačni razred, v katerega je uvrščen zaposleni na zadnji dan v mesecu pred mesecem izplačila regresa. Če zaposleni na ta dan še ni pridobil pravice do plače v skladu s plačnim razredom, v katerega je uvrščen, je plačni razred za določitev višine regresa plačni razred, v skladu s katerim je zaposleni prejel plačo za mesec pred mesecem izplačila regresa.

67. člen

S predlaganim členom se določa višina letnega dodatka za uživalce pokojnin. S predlaganim členom se zmanjšujejo izdatki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, posledično pa tudi izdatki proračuna države. Gre za začasni ukrep, ki ne prizadene tistih uživalcev pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki imajo pokojnino nižjo od 414 eurov.

K 68. členu

Določba ureja interventni ukrep nenapredovanja v višji plačni razred in višji naziv za leto 2014. Torej ne glede na 16. in 17. člen ZSPJS in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na določbe drugih predpisov in splošnih aktov, javni uslužbenci in funkcionarji, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v letu 2014, v letu 2014 ne napredujejo v višji plačni razred in v višji naziv.

Glede na to, da javni uslužbenci v letu 2014 ne napredujejo v višji plačni razred in v višji naziv, se leto 2014 ne šteje v napredovalno obdobje.

K 69. členu

Določba ureja pridobitev pravice do plače iz naslova napredovanja v višji plačni razred in v višji naziv tistih javnih uslužbencev, ki so v letu 2012 napredovali v višji plačni razred oziroma v letih 2011 in 2012 v višji naziv in niso v letih 2011 in 2012 pridobili tudi pravice do plače v skladu z višjim plačnim razredom. Javni uslužbenci pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim višjim plačnim razredom in višjim nazivom s 1. aprilom 2014.

Ne glede na določbe glede nenapredovanja v višji naziv in višji plačni razred v letih 2012, 2013 in 2014 pa javni uslužbenci in funkcionarji v letih 2012, 2013 in 2014 pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom, če je pridobitev naziva ali višjega naziva pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega se javni uslužbenec premešča oziroma za katerega sklepa pogodbo o zaposlitvi.

70. člen

S spremenjeno ureditvijo jubilejnih nagrad v 177. členu ZUJF je prišlo do situacije po kateri so nekateri zaposleni v določenem obdobju prejeli ali bi lahko prejeli dve jubilejni nagradi za isto obdobje, saj so se do uveljavitve tega člena v ZUJF v javnem sektorju izplačevale jubilejne nagrade na skupno delovno dobo, po uveljavitvi ZUJF pa jubilejna nagrada pripada zaposlenemu le za obdobje dela v javnem sektorju. S predlaganim členom se torej določa le, da zaposlenemu pravica do jubilejne nagrade za posamezno obdobje pripada le enkrat.

71. člen

V Dogovoru o dodatnih ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za uravnoteženje javnih financ v obdobju od 1. junija 2013 do 31.12. 2013 so se vlada in reprezentativni sindikati javnega sektorja dogovorili, da bodo javni uslužbenci v času od 1. junija 2013 do 31. decembra 2014 prejeli nižje premije dodatnega kolektivnega pokojninskega zavarovanja. Višina premij bo v skladu z dogovorom urejena z aneksom h Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti, vendar pa bo upoštevala znižanje premij skupni letni znesek nižji, kot ga določa prvi odstavek 245. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ZPIZ-2, (Uradni list RS, št. 96/12). Predlagana ureditev omogoča odstop od pravila, določenega v ZPIZ-2 in zakonito izvajanje dogovorjene rešitve.

K 72. členu

V razmerah, ko bančni trg deluje, so podjetjem na voljo sredstva za financiranje investicij in rednega poslovanja (obratna sredstva vključno s stroški dela) pod pogoji, ki zagotavljajo podjetjem konkurenčen nastop na trgih, predvsem tujih. Trenutno bančni trg v Sloveniji ne deluje, saj niti podjetja, ki imajo sklenjene dolgoročne pogodbe in zagotovljene prihodke v prihodnjih letih, ne morejo na bančnem trgu pridobiti sredstev za svoje redno poslovanje oziroma za financiranje nujno potrebnih investicij. V odsotnosti delovanja trga je smiselno, da država na trg poseže s svojimi sredstvi in na ta način omogoča konkurenčnost poslovanja podjetij.

K 73. členu

ZUJF v 183. členu določa pogoje in primere, ko je možno zaposlovanje, 186. člen pa ureja pristojne organe za podajo soglasja. Glede na to, da mora vsaka oseba javnega prava v javnem sektorju imeti poslovodni organ, ki v skladu z zakonom izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca in tudi predstojnika proračunskega uporabnika, je smiselno, da se za zaposlitev oziroma za imenovanje poslovodnega organa ne izvaja celoten postopek za pridobitev soglasja za zaposlitev. Zakon ali akt o ustanovitvi določa direktorja kot organ osebe javnega prava, prav tako pa določa tudi strokovnega vodjo. Predpisan je tudi poseben postopek izbire in imenovanja, ki ga običajno izvede organ, ki je v skladu z ZUJF tudi pristojen za podajo soglasja.

K 74. členu

Člen določa sankcije za prekršek posameznih določb predlaganega zakona.

Člen na novo določa sankcije za kršitve obveznosti, ki jih določa 50. člen na področju politike zaposlovanja v javnem sektorju. Sankcije so predvidene za odgovorno osebo posrednega uporabnika proračuna, če ne sprejme kadrovskega načrta v skladu z izhodišči, če zaposluje nove javne uslužbence v nasprotju s kadrovskim načrtom, če zaposluje brez soglasja oziroma mimo predpisanega postopka, kot ga določa ZUJF in če ne doseže znižanja števila zaposlenih oziroma če preseže število zaposlenih, določeno s kadrovskim načrtom.

K 75. členu

Predlagani člen omogoča vladi oziroma županu razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika v kolikor le-ta ne ravna v skladu z omejitvami pri porabi sredstev za stroške plač in tudi, če kadrovskega načrta ne pripravi oziroma ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz drugega odstavka 50. člena tega zakona.

K 76. členu

S predlagano prehodno ureditvijo se preprečuje, da bi bilo ogroženo financiranje tistih načrtovanih večletnih projektov občin, ki so že v teku.

K 77. členu

S predlaganim členom se določa rok za pripravo predpisov iz šestega odstavka 50. člena tega zakona.

K 78. členu

Predlagani člen določa prenehanje veljavnosti Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 v delu, ki se nanaša na leto 2014 in prenehanje veljavnosti petega odstavka 430. člena ZPIZ-2, šestega odstavka 143. člena ZUJF in 153. člena ZUJF.

K 79. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona.